

สำเนา

○ คำพิพากษา

(๗. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ ส.๔ ๒๕๕๓

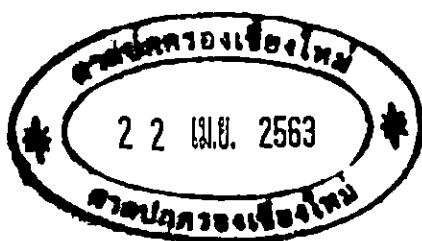
ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองเชียงใหม่

วันที่ ๒๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

นายเจตన์ ศรีเงิน ที่ ๑
นายประพันธ์ ธรรมยศ ที่ ๒
นายประพันธ์ ใจหาญ ที่ ๓
นางกมลเนตร เชียงโนม ที่ ๔
นายทนงศักดิ์ อินทรรุจิกุล ที่ ๕
นางสาววรินทร์ บัวเงิน ที่ ๖
นางสาวชุติมา ชื่นหัวใจ ที่ ๗
นางสาววรรณา ลาวัลย์ ที่ ๘
นางสมหมาย หาญเตชะ ที่ ๙
นายเรศ ดอกบัวนาค ที่ ๑๐
นางหรียญทอง ดอกบัวนาค ที่ ๑๑
นางศรีธร บัวเงิน ที่ ๑๒
นางสาวพนารัตน์ แสนสุภา ที่ ๑๓
นางปราณี จริยา ที่ ๑๔
นางชุมพร ภัทรภรณ์พุฒิกุล ที่ ๑๕
นายสุชาติ กองเงิน ที่ ๑๖
นายศานศักดิ์ มูลไชยคำ ที่ ๑๗
นายศรีวรรณ บัวผิน ที่ ๑๘

ผู้ฟ้องคดี

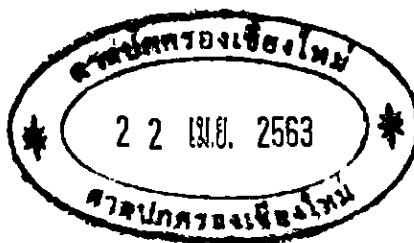
นางสาวสุพรรณ์ ตั้งเปี้ย ที่ ๑๙
 นายศรีจันทร์ คำบาล ที่ ๒๐
 นางกนกพร จันทร์ตัง ที่ ๒๑
 นางปัทมาภรณ์ จำคำ ที่ ๒๒
 นางสาวศศิริส ศรีนวล ที่ ๒๓
 นายชัยโย ไชยาโส ที่ ๒๔
 นายมานพ ทับทิม ที่ ๒๕
 นางสาวดวงใจ จันทร์ตัง ที่ ๒๖
 นายอุทัย โกสูงเนิน ที่ ๒๗
 นายเมืองตื่น ใจจิต ที่ ๒๘
 นางแสงเดือน ไชยาโส ที่ ๒๙
 นางลัดดา ดอกบัวนาค ที่ ๓๐
 นายปรีชา คำนิล ที่ ๓๑
 นางสม กองนาค ที่ ๓๒
 นางเขมนพัชญ์ บุญทาทอง ที่ ๓๓
 นางอารีย์ ภาศรีโรย ที่ ๓๔
 นายจันทร์ ภาศรีโรย ที่ ๓๕
 นายอ่อนแก้ว บัวเงิน ที่ ๓๖
 นายเมือง บัวนาค ที่ ๓๗
 นางศรีแก้ว ศรีเงิน ที่ ๓๘
 นางสาววรรณภรณ์ มณเทียร ที่ ๓๙
 นายสิทธิชัย เอี่ยมนาค ที่ ๔๐
 นางพร เสียงเย็น ที่ ๔๑
 นางสุนา ชื่นหัวใจ ที่ ๔๒
 นายบุญเสริม แซ่ฟุ้ง ที่ ๔๓
 นางสมพร พลอຍເພື່ອຮຣ ที่ ๔๔
 นายนวล กองขันธ์ ที่ ๔๕

นายสม คำปิน ที่ ๕๖
 นายน้อย ชื่นหัวใจ ที่ ๕๗
 นางคำไไฟ คำบัญญาย ที่ ๕๘
 นายนุด สันทัด ที่ ๕๙
 นายอุดุลย์ ไซยา索 ที่ ๕๐
 นางสมจิตต์ ศรีนวล ที่ ๕๑
 นางคำป้อ คำนิล ที่ ๕๒
 นางยุพิน จันทร์คำ ที่ ๕๓
 นายนิตย์ สุทธินันท์ ที่ ๕๔
 นางสาวสิรินทรา กองนาค ที่ ๕๕
 นางฉวีวรรณ ปล่องทอง ที่ ๕๖
 นายศรีธร กองนาค ที่ ๕๗
 นายบุญเหลียง ผ่องใส ที่ ๕๘
 นายสมหมาย อินตาธิ ที่ ๕๙
 นายเรือน สุโอด ที่ ๖๐
 นายราชนย์ ใจแก้ว ที่ ๖๑
 นายศรีจันทร์ คำปิน ที่ ๖๒
 นางอนงค์ บัวนาค ที่ ๖๓
 นายสวัสดิ์ บัวนาค ที่ ๖๔
 นางจันทร์สม วิลัยพงค์ ที่ ๖๕
 นางเรยบ เมืองมูล ที่ ๖๖
 นายประเสริฐ สิงขร ที่ ๖๗
 นางทองเพียร สินธุชาน ที่ ๖๘
 นายревติ สร้อยนาค ที่ ๖๙
 นางแสงเดือน มังแก้ว ที่ ๗๐
 นายสำราญ บัวผิน ที่ ๗๑
 นางจันทร์สม อินตาโย ที่ ๗๒

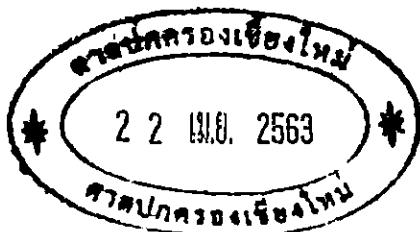
นางสมร ถุนคำ ที่ ๗๓
 นายธวัชชัย ทิมแจ่ม ที่ ๗๔
 นางพรทิพย์ บัวเงิน ที่ ๗๕
 นายสิงห์ทอง ศรีเงิน ที่ ๗๖
 นายมานพ บัวเงิน ที่ ๗๗
 นายยืน สันทดี ที่ ๗๘
 นายบุญช่วย สร้อยเพชร ที่ ๗๙
 นายทองดี สร้อยเงิน ที่ ๘๐
 นายเส่ง ชื่นหว้าใจ ที่ ๘๑
 นางเกษตรินทร์ แจ่มจันทร์ ที่ ๘๒
 นางฟองนวล จันฝา ที่ ๘๓
 นางสาวร์แก้ว พรมปียะ ที่ ๘๔
 นางฟองจันทร์ สุโอด ที่ ๘๕
 นางคำปัน สร้อยแก้ว ที่ ๘๖
 นางอารีย์ ไชยลังกา ที่ ๘๗
 นางสาวสุคำ มังแก้ว ที่ ๘๘
 นายทองอยู่ บัวเงิน ที่ ๘๙
 นางอารีย์ แสรวงงาม ที่ ๙๐
 นายจำรัส แสรวงงาม ที่ ๙๑
 นางคำ หาญเตชะ ที่ ๙๒
 นายสมยศ มูลแก้ว ที่ ๙๓
 นางวัฒนา มูลแก้ว ที่ ๙๔
 นางบุปผา อินทรรุจิกุล ที่ ๙๕
 นายประسنค์ ไชยลังกา ที่ ๙๖
 นางผด็ ใจดิ ที่ ๙๗
 นายวิรัตน์ ศรีเงิน ที่ ๙๘
 นางอัญชลี เชียงทอง ที่ ๙๙

นางคำน้อย กองเงิน ที่ ๑๐๐
 นายเสรี ศรีนวล ที่ ๑๐๑
 นางอมรรัตน์ แสงทอง ที่ ๑๐๒
 นายสมพง กองนาค ที่ ๑๐๓
 นางปรีชา แสงงาม ที่ ๑๐๔
 นางบุญปัน วิจัยพงศ์ ที่ ๑๐๕
 นายบุญยัง เชียงทอง ที่ ๑๖
 นายประลักษณ์ มะโนสาร ที่ ๑๐๗
 นางสุมาลี ทิมแจ่ม ที่ ๑๐๘
 นางกัญญา จันฝา ที่ ๑๐๙
 นางสุพิน สุจันทา ที่ ๑๑๐
 นายจรุณ จรักไทย ที่ ๑๑๑
 นายสวิง บัวแก้ว ที่ ๑๑๒
 นางสม บัวนาค ที่ ๑๑๓
 นางจำเนียร จรักไทย ที่ ๑๑๔
 นายวัชรกร ให้พร ที่ ๑๑๕
 นายกิตติรัฐ กองนาค ที่ ๑๑๖
 นายเล็ก ศรีเงิน ที่ ๑๑๗
 นางหลิน คำมีก้า ที่ ๑๑๘
 นางโสغا แనกมาลย์ ที่ ๑๑๙
 นางอนงค์ สุโอด ที่ ๑๒๐
 นางสาววิไล สร้อยเงิน ที่ ๑๒๑
 นายอินปัน กองนาค ที่ ๑๒๒
 นายอินปัน ขันทอง ที่ ๑๒๓
 นางจันทร์พาร สายบัญญา ที่ ๑๒๔
 นายเสรี ศรีนวล ที่ ๑๒๕
 นางสาววารุณี สร้อยเงิน ที่ ๑๒๖

นางอ่อนแก้ว ไชยบัญญา ที่ ๑๗๙
 นางศรีเนียม บัวทอง ที่ ๑๗๙
 นางสุธิดา ใจแก้ว ที่ ๑๗๙
 นายบุญส่ง คำบาล ที่ ๑๓๐
 นางยำพร ดอกบัวนาค ที่ ๑๓๑
 นางคำหวาน สร้อยเพชร ที่ ๑๓๒
 นางอนงค์ ถุงคำ ที่ ๑๓๓
 นายคำอ้าย ใจมั่น ที่ ๑๓๔
 นางฟองจันทร์ บัวผิน ที่ ๑๓๕
 นางวรรณนา มะโนสาร ที่ ๑๓๖
 นายพงศพัศ กองนาค ที่ ๑๓๗
 นางสาวแก้ว คำปิน ที่ ๑๓๘
 นางขวัญใจ เอี่ยมนาค ที่ ๑๓๙
 นายบุญมา ปราสาท ที่ ๑๔๐
 นางจันทร์คำ คำนิล ที่ ๑๔๑
 นายคำา สุจันทา ที่ ๑๔๒
 นายจำเริญ สร้อยเพชร ที่ ๑๔๓
 นางสุวิมล บัวแก้ว ที่ ๑๔๔
 นายทวี มังแก้ว ที่ ๑๔๕
 นางอนงค์ สร้อยเพชร ที่ ๑๔๖
 นายนพเดช สร้อยเพชร ที่ ๑๔๗
 นางศรีคำ สุทธินันท์ ที่ ๑๔๘
 นายบุญธรรม คำนิล ที่ ๑๔๙
 นายนิคม ไชยาโส ที่ ๑๕๐
 นางกิพย์ บัวผิน ที่ ๑๕๑
 นายสมบูรณ์ สร้อยนาค ที่ ๑๕๒
 นางนงครายุ สร้อยเงิน ที่ ๑๕๓

นายสมศักดิ์ พลอยเพ็ชร ที่ ๑๕๔
 นางวานา บัวเงิน ที่ ๑๕๕
 นายประเสริฐ บัวเงิน ที่ ๑๕๖
 นายประทีป มะโนสาร ที่ ๑๕๗
 นางสมพร บัวคำ ที่ ๑๕๘
 นายทวี เชียงทอง ที่ ๑๕๙
 นายจำลอง บัวผิน ที่ ๑๖๐
 นางสาวนุตจารี มูลไชยคำ ที่ ๑๖๑
 นางดวงใจ มาละใจ ที่ ๑๖๒
 นางเพ็ญสุข บัวผิน ที่ ๑๖๓
 นางวนิดา กันทา ที่ ๑๖๔
 นายสมาน กันทา ที่ ๑๖๕
 นายดีสัน เชียงโนม ที่ ๑๖๖
 นางอัมลา ศรีนวล ที่ ๑๖๗
 นายฉัตรชัย ไชยาโส ที่ ๑๖๘
 นายเดช ไชยาโส ที่ ๑๖๙
 นายสิภิต แสนภาพ ที่ ๑๗๐
 นายสุทธัน พองนาค ที่ ๑๗๑
 นายปรีชา ศรีนวล ที่ ๑๗๒
 นางสิภา แสงจันทร์ ที่ ๑๗๓
 นางปันสุดา บัวลอง ที่ ๑๗๔
 นางธิดา เสียงเย็น ที่ ๑๗๕
 นายสุคิด ผิวสว่าง ที่ ๑๗๖
 นายสมาน เสียงเย็น ที่ ๑๗๗
 นางอุไร บัวทอง ที่ ๑๗๘
 นางอัมพร สร้อยสนธิ ที่ ๑๗๙
 นางหวน ทิมแจ่ม ที่ ๑๘๐

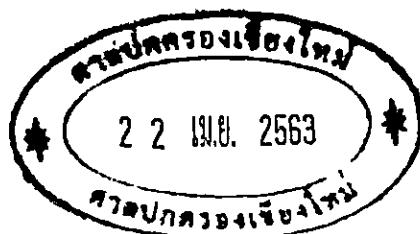
นางเกศินี คำลูน ที่ ๑๙๑
 นางน้อย เชียงทอง ที่ ๑๙๒
 นายเม้า บัวเงิน ที่ ๑๙๓
 นางสุวรรณ พัวผิน ที่ ๑๙๔
 นางบริยา ไชยาโส ที่ ๑๙๕
 นายสิงห์ชัย คำนิล ที่ ๑๙๖
 นายสมพงค์ คำนิล ที่ ๑๙๗
 นายคำตัน บัวผิน ที่ ๑๙๘
 นางจันทร์แก้ว บัวผิน ที่ ๑๙๙
 นายเจริญ แสงจันทร์ ที่ ๑๙๐
 นายสุรินทร์ เทพวงศ์ ที่ ๑๙๑
 นางสาวมาริสา คำพันธ์ ที่ ๑๙๒
 นางสาวนฤมล ให้พร ที่ ๑๙๓
 นางศรีลา กองนาค ที่ ๑๙๔
 นางสกุภา งามสมบัติ ที่ ๑๙๕
 นางสาวเบญจมาภรณ์ อินตาโย ที่ ๑๙๖
 นางสาวพนิดา เชียงโนม ที่ ๑๙๗
 นางอนงค์ คำนิล ที่ ๑๙๘
 นางจำปี กองนาค ที่ ๑๙๙
 นางสาวสุวิสา ศรีนวล ที่ ๒๐๐
 นายไชยา เพชรแก้ว ที่ ๒๐๑
 นางสาวสมบูรณ์ กองนาค ที่ ๒๐๒
 นางพ่องจันทร์ โยรา ที่ ๒๐๓
 นายบุญยังค์ อินตาโย ที่ ๒๐๔
 นายมูล โยรา ที่ ๒๐๕
 นางมุกดา กองนาค ที่ ๒๐๖
 นายทิน เมืองมูล ที่ ๒๐๗

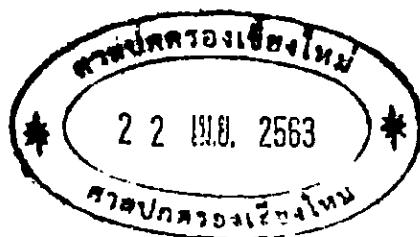
นางแสงหล้า ธรรมยศ ที่ ๒๐๘
 นางอนันต์ ชื่นหัวใจ ที่ ๒๐๙
 นายประเพิยร ขามช่วง ที่ ๒๑๐
 นายมงคล สุโอด ที่ ๒๑๑
 นายวิวัฒน์ บัวแก้ว ที่ ๒๑๒
 นายประสงค์ คำนิล ที่ ๒๑๓
 นางฟองแก้ว ศรีเงิน ที่ ๒๑๔
 นายศุภกิจ วงศ์อุคะ ที่ ๒๑๕
 นายนิพนธ์ สร้อยนาค ที่ ๒๑๖
 นายลายัญ จันฝ่า ที่ ๒๑๗
 นายอภิลักษณ์ สร้อยนาค ที่ ๒๑๘
 นายชัด สุทธินันท์ ที่ ๒๑๙
 นายกมธร บัวแก้ว ที่ ๒๒๐
 นางบุญส่ง ถุงคำ ที่ ๒๒๑
 นายจันทร์ สร้อยแก้ว ที่ ๒๒๒
 นายสุรีย์ บัวผิน ที่ ๒๒๓
 นางบุษบา มาลาใจ ที่ ๒๒๔
 นายอนุกูล มาลาใจ ที่ ๒๒๕
 นายเย็น หาญเดชะ ที่ ๒๒๖
 นางจันทima จิตคำ ที่ ๒๒๗
 นายคำหมื่น สร้อยนาค ที่ ๒๒๘
 นายจำรัส สร้อยนาค ที่ ๒๒๙
 นางทองกิพย์ บัวผิน ที่ ๒๓๐
 นายศรีคำ บัวผิน ที่ ๒๓๑
 นายบุญมี ปราสาท ที่ ๒๓๒
 นายมานิตย์ ถุงคำ ที่ ๒๓๓
 นายวีรชัย มังแก้ว ที่ ๒๓๔

นางอุไร กองนาค ที่ ๒๓๕
 นางพัทธนันท์ คำบาล ที่ ๒๓๖
 นายพร กองนาค ที่ ๒๓๗
 นายเจริญ วิลัยพงศ์ ที่ ๒๓๘
 นางน้อย บัวแก้ว ที่ ๒๓๙
 นางวาสนา สร้อยเงิน ที่ ๒๔๐
 นายมานิตย์ ไชยาโถ ที่ ๒๔๑
 นางเพ็ญจันทร์ สร้อยเงิน ที่ ๒๔๒
 นางสมพร จันทร์สิงห์ ที่ ๒๔๓
 นางฟองจันทร์ กองนาค ที่ ๒๔๔
 นายแก้วมา วิลัยพงศ์ ที่ ๒๔๕
 นางฟองจันทร์ วิลัยพงศ์ ที่ ๒๔๖
 นายประยุทธ สร้อยเงิน ที่ ๒๔๗
 นายอินถ้า นามวงศ์ ที่ ๒๔๘
 นางนิตย์ มูลแก้ว ที่ ๒๔๙
 นายคำ กองนาค ที่ ๒๕๐
 นายสังคม จิตคำ ที่ ๒๕๑
 นายเจริญ สุโอด ที่ ๒๕๒
 นางสมพร กองนาค ที่ ๒๕๓
 นางสาวทองเจือ อินทร์ขำ ที่ ๒๕๔
 นายเด่น กันทา ที่ ๒๕๕
 นายเกษตรศักดิ์ กองนาค ที่ ๒๕๖
 นางนงเยาว์ สร้อยนาค ที่ ๒๕๗
 นางสุจิวรรณ กองนาค ที่ ๒๕๘
 นางสาวอัญชลี บัวผิน ที่ ๒๕๙
 นายประسنศ์ ใจจิต ที่ ๒๖๐
 นางเกียงคำ บัวผิน ที่ ๒๖๑

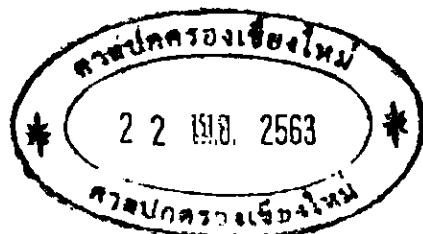
นางสาวคำฟอง เครื่อฟัน ที่ ๒๖๔
 นางสำไพ อนุมัติ ที่ ๒๖๓
 นางสาวรำพรรณ พรมปิยะ ที่ ๒๖๕
 นางบุญรัตน์ บัวเงิน ที่ ๒๖๕
 นางฟอง แสงจันทร์ ที่ ๒๖๖
 นายสมิง บุญทาทอง ที่ ๒๖๗
 นางศรีนวล บัวผิน ที่ ๒๖๘
 นายณอนอม เทพวงศ์ ที่ ๒๖๙
 นายปิยะพงษ์ ศิริ ที่ ๒๗๐
 นางสาวนงนุช อนุมัติ ที่ ๒๗๑
 นางจันทร์ศรี สุทธินันท์ ที่ ๒๗๒
 นายสวาง บัวผิน ที่ ๒๗๓
 นายอนันต์ ดอกบัวนาค ที่ ๒๗๔
 นางฟองคำ มูลแก้ว ที่ ๒๗๕
 นางสมศรี บัวเงิน ที่ ๒๗๖
 นายศรีวรรณ บัวเงิน ที่ ๒๗๗
 นายเลิศ มูลแก้ว ที่ ๒๗๘
 นายศรีรัตน์ จันทร์คำ ที่ ๒๗๙
 นายเชาว์ ศรีเงิน ที่ ๒๘๐
 นางสาวเกสร บุญเทียร ที่ ๒๘๑
 นายศรีทัย จักร์แก้ว ที่ ๒๘๒
 นางวีนา วิลัยพงศ์ ที่ ๒๘๓
 นายอุทัย ยาสมุทร ที่ ๒๘๔
 นายน้อย ศรีเงิน ที่ ๒๘๕
 นางปารีณา สุโอด ที่ ๒๘๖
 นางดวงพร สีฟ้า ที่ ๒๘๗
 นายจันทร์ สีฟ้า ที่ ๒๘๘

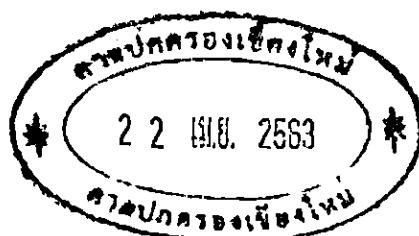
นายประสิทธิ์ ศิริ ที่ ๒๘๙
 นางสาวรแก้ว ศิริ ที่ ๒๘๐
 นางบุญเทียม ศรีเงิน ที่ ๒๘๑
 นางประทุม บัวพิน ที่ ๒๘๒
 นายคำมีน สร้อยนาค ที่ ๒๘๓
 นายประทับ นนทมาลย์ ที่ ๒๘๔
 นายเรียน มงคลเทียร ที่ ๒๘๕
 นายจำรัส ไชยาโถ ที่ ๒๘๖
 นายกองคำ กองนาค ที่ ๒๘๗
 นายสนอง วิลัยพงษ์ ที่ ๒๘๘
 นายตัน กองนาค ที่ ๒๘๙
 นายบรรจง บัวแก้ว ที่ ๓๐๐
 นายสุรพันธุ์ วิลัยพงษ์ ที่ ๓๐๑
 นางสาวจันทร์ฟอง คำนิล ที่ ๓๐๒
 นางรัตนา บัวคำ ที่ ๓๐๓
 นายวิชัย ศิริ ที่ ๓๐๔
 นางสุลัน กุ่งคำ ที่ ๓๐๕
 นางศรีเนียม กองนาค ที่ ๓๐๖
 นายศรีจันทร์ ปราสาท ที่ ๓๐๗
 นางสาวก้อน ปราสาท ที่ ๓๐๘
 นายมนัส เมืองพร ที่ ๓๐๙
 นายณรงค์ บัวแก้ว ที่ ๓๑๐
 นางอุทัย บัวแก้ว ที่ ๓๑๑
 นางสาวสมศรี มูลไชยคำ ที่ ๓๑๒
 นายมานิตย์ บัวคำ ที่ ๓๑๓
 นายบุญศักดิ์ บานเย็น ที่ ๓๑๔
 นางสาวผ่องศรี สัตทัด ที่ ๓๑๕

นางสุภาภรณ์ แซ่ฟู๊ง ที่ ๓๑๖
 นางวิไล บัวเงิน ที่ ๓๑๗
 นางปนัดดา ใจหาญ ที่ ๓๑๘
 นาย Jarvis คำบาล ที่ ๓๑๙
 นายเทียม พรมปิยะ ที่ ๓๒๐
 นายบุญเรือง ขันทอง ที่ ๓๒๑
 นายอุดร เมืองมูล ที่ ๓๒๒
 นางน้อย จันตี๊ะ ที่ ๓๒๓
 นายตัน จันตี๊ะ ที่ ๓๒๔
 นายศรีนวล สุกธินันท์ ที่ ๒๓๕
 นางสายบัว ถุงคำ ที่ ๒๓๖
 นายรัตน์ ดอกบัวนาค ที่ ๒๓๗
 นายวินัย บัวผิน ที่ ๒๓๘
 นางสาวดาราราภรณ์ ปิงวงศ์ ที่ ๒๓๙
 นายสุรพล นาคแ nem ที่ ๓๓๐
 นางผ่องศรี นาคแ nem ที่ ๓๓๑
 นางไพรัลย์ สร้อยแก้ว ที่ ๓๓๒
 นางเพียร คำนิล ที่ ๓๓๓
 นางหอม สร้อยนาค ที่ ๓๓๔
 นางสวิง ผ่องใส ที่ ๓๓๕
 นางยอม สร้อยนาค ที่ ๓๓๖
 นายอุดม ดอกบัวนาค ที่ ๓๓๗
 นางสาวสมจิตรา พ่อชุมญา ที่ ๓๓๘
 นางจันทร์ฟอง เทพา ที่ ๓๓๙
 นางโสภิน สุกธินันท์ ที่ ๓๔๐
 นายประยูร เทพา ที่ ๓๔๑
 นายประยงค์ ธรรมยศ ที่ ๓๔๒

นางนวล หาญเตชะ ที่ ๓๔๓
 นางสาวผ่องศรี ใจจิต ที่ ๓๔๔
 นายณัฐวุฒิ แสนคำ ที่ ๓๔๕
 นางอำนวย เมืองมูล ที่ ๓๔๖
 นายประเสริฐ ใจจิตต์ ที่ ๓๔๗
 นางดี สายปัญญา ที่ ๓๔๘
 นางกานบันทร์ ใจจิตต์ ที่ ๓๔๙
 นางเพ็ญสุข ปีงวงศ์ ที่ ๓๕๐
 นางฟองคำ กองนาค ที่ ๓๕๑
 นางแพร คำนิล ที่ ๓๕๒
 นายครีมูล คำนิล ที่ ๓๕๓
 นางปัน โภส়ংগনেন ที่ ๓๕๔
 นางจำลอง บัวเงิน ที่ ๓๕๕
 นายทอง คำนิล ที่ ๓๕๖
 นายคำตัน เมืองมูล ที่ ๓๕๗
 นายครีมูล พรมจันทร์ ที่ ๓๕๘
 นางจันทร์ฟอง ผิวสว่าง ที่ ๓๕๙
 นายครินวล บัวเงิน ที่ ๓๖๐
 นางศรีไว สร้อยเงิน ที่ ๓๖๑
 นางพิกุล เทพา ที่ ๓๖๒
 นางจันทร์ จันทร์สิงห์ ๓๖๓
 นายบรรจง เสียงยืน ที่ ๓๖๔
 นายนิพัฒ์ ธรรมยศ ที่ ๓๖๕
 นายเกษม ดอกบัวนาค ที่ ๓๖๖
 นายชาติชาย หาญเตชะ ที่ ๓๖๗
 นางจันทร์คำ เสียงยืน ที่ ๓๖๘
 นายศรีสมุทร แก้ววงศ์ ที่ ๓๖๙

นางเพ็ญศรี แก้ววงศ์ ที่ ๓๗๐
 นางสุภาพ กองนาค ที่ ๓๒๑
 นายอ่ำนวย โปรทา ที่ ๓๗๒
 นายยุทธนา กรรเชียง ที่ ๓๗๓
 นางศรีลَا ธรรมยศ ที่ ๓๗๔
 นางคนึงนุช บัวทอง ที่ ๓๗๕
 นางสาวชนิภูษา หาญเตชะ ที่ ๓๗๖
 นางแสงทอง แสนสุภา ที่ ๓๗๗
 นางจอดี ศูนย์กลาง ที่ ๓๗๘
 นางศรีนวล จันทร์สิงห์ ที่ ๓๗๙
 นายบัญญัติ เทพา ที่ ๓๘๐
 นางจันทร์ หาญเตชะ ที่ ๓๘๑
 นางสายเรือน คำนิล ที่ ๓๘๒
 นายเกรียงศักดิ์ ไชยาโถ ที่ ๓๘๓
 นายณัฐพงษ์ แสนคำ ที่ ๓๘๔
 นางคำน้อย ลาวัลย์ ที่ ๓๘๕
 นางสาวธัญญาภัค บัวเงิน ที่ ๓๘๖

ระหว่าง

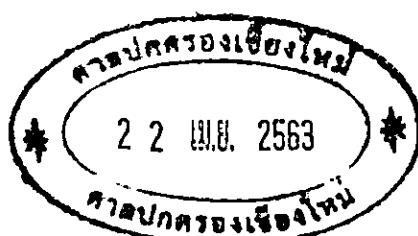
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๑
 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเมืองแร่ ที่ ๒
 อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ที่ ๓
 กำนันตำบลบ้านแหง อำเภอจ้ำ จังหวัดลำปาง ที่ ๔
 คณะกรรมการผู้ช่วยการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
 สิ่งแวดล้อมด้านเหมืองแร่และอุตสาหกรรมถลุงหรือแต่งแร่ ที่ ๕
 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๖
 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ที่ ๗
 บริษัท เขียวเหลือง จำกัด ที่ ๘

ผู้รู้ภักดี

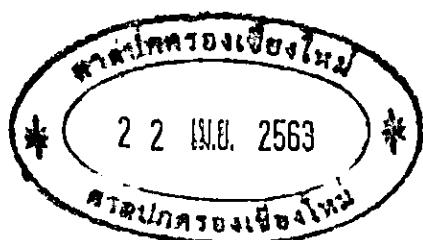

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดเป็นประชาชนที่มีกฎหมายและประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอ光 จังหวัดลำปาง ได้รวมตัวกันโดยใช้ชื่อว่า กลุ่มรักษ์บ้านแหง มีวัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มเพื่อจัดการ ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นที่ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการณ์เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาออกประทานบัตรที่ ๓๐๔๙๕/๑๖๑๓๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ประกอบกิจการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ในเขตตำบลบ้านแหง คิดเป็นเนื้อที่ ๒๑๔ ไร่ ๒ งาน ๘๔ ตารางวา มีอายุ ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ สิ้นสุดวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเห็นว่า ประทานบัตรดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปฏิญญาสาがらและกติกรรมระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ให้สัตยบันเป็นภาคีไว้ กล่าวคือ ในขั้นตอนการพิจารณาออกประทานบัตรไม่มีการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและให้ประชาชนได้ใช้สิทธิแสดงความคิดเห็น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๕ และมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นการออกประทานบัตรไปโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือให้ใช้พื้นที่จากประชาชนซึ่งครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินแปลงที่ขอประทานบัตร ตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๕ และมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ รวมทั้งมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ แร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ข้อมูลตามรายงานการไต่สวนประกอบคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ที่นำมาพิจารณาออกประทานบัตรที่พิพาทไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เช่น ไม่ระบุทางน้ำและทางสาธารณูปโภคให้ครบถ้วน เป็นต้น การประชุมซึ่งเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ที่จัดให้มีขึ้นในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ณ หอประชุมโรงเรียนบ้านแหงเนื่อ ตำบลบ้านแหง อำเภอ光 จังหวัดลำปาง ไม่ได้เป็นการรับฟังความคิดเห็น

หรือการลงมติของประชาชนในพื้นที่ ทั้งยังมีปัญหาว่าถ้ามีมติของผู้เข้าร่วมประชุมบางรายเป็นลายมือซึ่งจริงหรือไม่ จึงมีผลทำให้รายงานการประชุมดังกล่าวไม่ถูกต้องเมื่อสภាភ្លកฟ้องคดีที่ ๗ ได้นำเอกสารยงานการประชุมครั้งนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณา มีมติให้ความเห็นชอบโครงการทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ยอมทำให้มติดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินที่เคยเข้ามาตรวจสอบตามข้อร้องเรียน ของประชาชนในพื้นที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางโดยอนุมติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้เพื่อการทำเหมืองแร่ทั้งที่ยังมีข้อคัดค้านของประชาชน ในพื้นที่ อันเป็นการออกหนังสืออนุญาตที่ขัดต่อระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาต ให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งหนังสือ สั่งการที่เกี่ยวข้อง การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ ได้ให้ความเห็นชอบ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่เกี่ยวข้องและใช้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องจึงไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ บันทึกปรับของการตรวจสอบ พื้นที่คำขอประทานบัตรเกี่ยวกับปัญหาในด้านมวลชนหรือการคัดค้านของประชาชน ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้จัดทำขึ้นโดยใช้ข้อมูลอันเป็นเท็จ ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งหมดทราบอยู่แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนและประชาชนกลุ่มรักษบ้านแหง ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนรายงานการได้ส่วน พื้นที่คำขอประทานบัตรเหมืองแร่ที่จัดทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ส.๒/๒๕๕๖ และขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการออกใบอนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ รายงาน การประชุมซึ่งแจ้งเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ที่จัดให้มีขึ้นในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ และมติสภាភ្លកฟ้องคดีที่ ๗ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ส.๗/๒๕๕๗ อันเป็นการฟ้องคดีขอให้เพิกถอนการกระทำ ที่เป็นข้อต่อส่วนหนึ่งของการออกประทานบัตร ดังนั้น หากในคดีดังกล่าวศาลมี คำพิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้องแล้วย่อมจะทำให้การออกประทานบัตรที่พิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙
ที่ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

๒. ให้เพิกถอนรายงานการได้ส่วนປະກອບคำขอประทานบัตรของประทานบัตร
ที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ โดยให้มีผลตั้งแต่วันจัดทำรายงาน

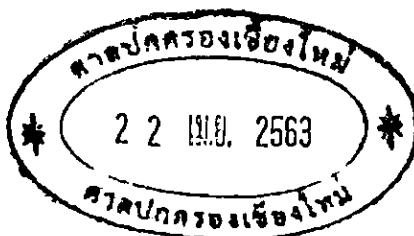
๓. ให้เพิกถอนรายงานการประชุม ณ หอประชุมโรงเรียนบ้านแหงเหนือ
ตำบลบ้านแหง อําเภอງาว จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านแหง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ และผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง
ในขณะนั้นลงนามรับรอง

๔. ให้เพิกถอนมติสภาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓
ที่รับรองการใช้รายงานการประชุม ณ หอประชุมโรงเรียนบ้านแหงเหนือ ตำบลบ้านแหง
อําเภอງาว จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ในการออกประทานบัตร
ที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ โดยให้มีผลนับแต่วันจัดทำ

๕. ให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อมโครงการเมืองแร่
ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ร่วมแผนผังโครงการ
ทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๖/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๘/
๒๕๕๓ ซึ่งได้ให้ความเห็นชอบโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖

๖. ให้การนำหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขต
ป่าสงวนแห่งชาติเพื่อการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ คำขอประทานบัตรที่ ๕ – ๗/๒๕๕๓
มาใช้ในการออกประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ และออกใบอนุญาต
แผ้วถางป่า ตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ และที่ ๖/๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย

๗. ให้เพิกถอนบันทึกการตรวจสอบพื้นที่คำขอประทานบัตรเกี่ยวกับ
บัญหาในด้านมวลชนหรือการคัดค้านของประชาชน ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

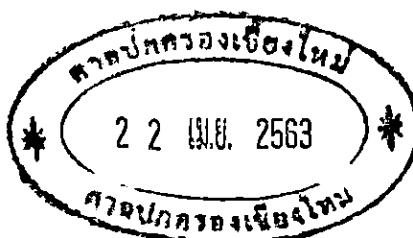

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายในการแจ้งข้อมูลให้ทราบล่วงหน้า เพย์แพรข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงใจ จัดกระบวนการ การรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอและจริงจัง รวมทั้งดำเนินการประเมินผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วยกระบวนการภารมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนที่จะมีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการออกประทานบัตรของหน่วยงานราชการ

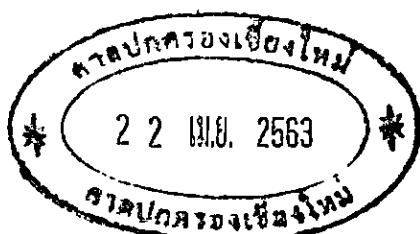
ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอาจกระทบต่อบริษัท เอียวเวลลิง จำกัด จึงมีคำสั่งเรียกให้บริษัทดังกล่าวเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยการร้องสอด โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนยื่นคำขอ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอให้ศาลมีคำสั่งบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยสั่งให้ชะลอการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามประทานบัตรที่พิพากษาไว้ก่อน ซึ่งศาลพิจารณาแล้วมีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำขอตั้งกล่าวไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหินในพื้นที่ตำบลบ้านแหง อำเภอภาฯ จังหวัดลำปาง จำนวน ๕ แปลง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับไว้เป็นคำขอที่ ๕/๒๕๕๓ – ๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ รวมเนื้อที่ ๑,๒๓๕ ไร่ ๑ งาน ๕๙ ตารางวา พื้นที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ยื่นคำขอประทานบัตรนั้น เดิมเป็นพื้นที่สำหรับดำเนินการสำรวจ ทดลอง ศึกษา หรือวิจัย เกี่ยวกับแร่ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี ให้เป็นเขตสำรวจดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๑ แต่ต่อมา ได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง ยกเลิกเขตสำรวจดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือ การวิจัยเกี่ยวกับแร่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ทำให้เขตท้องที่อำเภอภาฯ เนื้อที่ ๑๙๕ ตารางกิโลเมตร ถูกยกเลิกไปด้วย เอกชนจึงสามารถยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหินในบริเวณพื้นที่นี้ได้ บริเวณพื้นที่นี้เดิมเคยมีการเจาะสำรวจแร่ถ่านหินไว้แล้วโดยกรมทรัพยากรธรรมชาติ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการพลังงานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๓๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

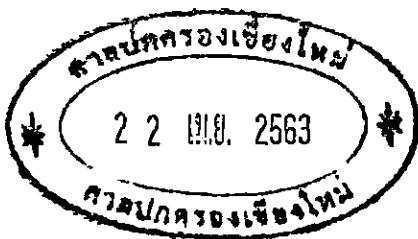
ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ชนิดแร่ถ่านหิน ณ ตำบลลับบ้านแหง เนื้อที่ ๒๒๑ ไร่ ๘๖ ตารางวา ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จังหวัดลำปาง ต่อมา นายประดิษฐ์ วังคำฟู ตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้นำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการไถ่สวนพื้นที่ คำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการรังวัดและจัดทำแบบ "ไถ่สวน ๑ (รายงานการไถ่สวนประกอบคำขอประทานบัตร) ลงวันที่ ๒๐ เมษาคม ๒๕๕๓ มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ "ไม่อยู่ใกล้ทางหลวงภายนอกในระยะ ๔๐ เมตร โดยอยู่ห่างจากทางหลวงสายลำปาง – พะ夷า บริเวณแยกอำเภอว่าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร และทับลำห้วยแม่ Jonซึ่งเป็น ลำห้วยแห้ง กว้างประมาณ ๒ เมตร ยาวในแปลงประมาณ ๔๕๐ เมตร และลึกเฉลี่ย ๒๐ เซนติเมตร มีน้ำเฉพาะฤดูฝน ใช้เรือแพขึ้น – ลงไม่ได้ ราชภูมิใช้ประโยชน์เฉพาะช่วง มีน้ำ ฤดูฝนสายน้ำกว้างประมาณ ๓ เมตร ลึก ๑ เมตร ผู้ขอขอทับทางน้ำเนื่องจากมีสายแร่ พาดผ่าน น้ำที่ให้ตามตามสายน้ำใช้ประโยชน์ในการทำนาและทำสวนทางได้เนื้อที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ อยู่ห่างแปลงประมาณ ๑ กิโลเมตร ไม่ใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอื่น ตันน้ำให้ มาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและไหลลงสู่แม่น้ำงava การทำเหมืองแปลงนี้ไม่ใช้น้ำจาก ลำห้วย ที่แปลงนี้ไม่เคยมีการทำเหมืองแร่มาก่อนและทับที่ของราชภูมิเป็นบางส่วนซึ่งไม่มี เอกสารสิทธิ์ แต่ได้ครอบครองมาแล้วเป็นเวลาประมาณ ๓๐ ปี โดยผู้ขอได้ขอให้ทำการรังวัด ทับไปก่อนและจะไปทำความตกลงกับเจ้าของที่ในภายหลัง สำหรับที่ที่มีการครอบครอง ไม่สามารถชี้แน่ชัดได้ เนื่องจากไม่มีเจ้าของมาชี้แน่ชัด ทับทางสาธารณูสัยบ้านแหงเหนือ – บ้านชุมแหง กว้างประมาณ ๕ เมตร ยาวในแปลงประมาณ ๔๐๐ เมตร ทับป่าไม้เบญจพรรณ สภาพเสื่อมโทรม ปัจจุบันเป็นที่ทำกินของราชภูมิ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ผู้ขอจะทำเหมืองหิน โดยร่วมโครงการกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๙/๒๕๕๓ หมายเลขอหลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๐๔๘๓ ที่ ๓๐๔๘๔ ที่ ๓๐๔๘๖ และที่ ๓๐๔๘๗ ตามลำดับ การทำเหมืองห่างจากทางน้ำ ทางหลวงเท่าใด ผู้ขอจะแจ้งมาในแผนผัง โครงการทำเหมืองในภายหลัง พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไถ่สวนเห็นว่า สามารถย้ายทางน้ำและทาง สาธารณูสัยได้ เนื่องจากภูมิประเทศไม่สูงชันและเหมาะสมแก่การทำเหมืองหิน เพราะเหมาะสม กับสภาพภูมิประเทศและชนิดแร่ นอกจากนี้ ได้มีการไถ่สวนเพิ่มเติมตามรายงานการไถ่สวน ประกอบคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่เพิ่มเติม มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ ตำแหน่งพื้นที่

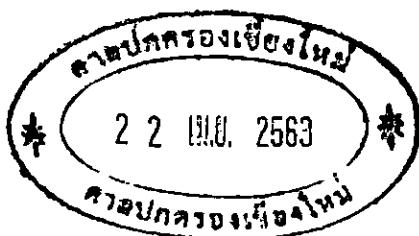
ที่ขอประทานบัตร กิศเห็นใจดีขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ หมายเลขอหลักหมายเขต
เหมืองแร่ที่ ๓๐๔๘๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ กิศได้จดคำขอประทานบัตรที่ ๗/๒๕๕๓
หมายเลขอหลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๐๔๘๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ และเขตป่าชุมชน
มีสัตว์ขนาดเล็ก เช่น นก หรือสัตว์เลื้อยคลานอาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการและใกล้เคียง
มีหัวยแม่joinทับอยู่ในแปลง การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโครงการโดยรอบ คือ พื้นที่
เกษตรกรรม การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนยื่นคำขอประทานบัตร คือ การทำเกษตรกรรม
และปศุสัตว์ บริเวณโดยรอบไม่มีวัดหรือสำนักสงฆ์ โรงเรียน สถานที่ราชการ และแหล่ง
โบราณคดีตั้งอยู่ สามารถมองเห็นการทำเหมืองจากถนนสาธารณะชัดเจน คุณภาพอากาศ
บริเวณพื้นที่คำขอประทานบัตรและใกล้เคียงโดยรอบปัจจุบันปกติ การทำเหมืองอาจ
จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินราษฎร เช่น พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่
ทางของป่า หรือสัตว์เลี้ยง แต่น้อย และพื้นที่อยู่ในเขตพื้นที่กำหนดคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ ๕
ต่ำมา ได้มีการรังวดกันพื้นที่ที่ดินทำกินหรือที่มีการครอบครองออกจากพื้นที่ตามคำขอ
ประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ โดยเจ้าหน้าที่ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๕ – ๑๙ กุมภาพันธ์
๒๕๕๕ และได้จัดทำรายงานการไตรส่วนประกอบคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ที่แปลงนี้
ไม่อยู่ใกล้ทางหลวงภายในระยะ ๕๐ เมตร โดยอยู่ห่างจากทางหลวงสายลำปาง – พะ夷า
บริเวณแยกอำเภอวีปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร
และทับล้ำหัวยแม่joinซึ่งเป็นล้ำหัวยแห้ง กว้างประมาณ ๒ เมตร ยาวในแปลงประมาณ
๔๕๐ เมตร และลึกเฉลี่ย ๒๐ เซนติเมตร มีน้ำเฉพาะฤดูฝน ใช้เรือแพขึ้น – ลงไม่ได้
ราษฎรใช้ประโยชน์เฉพาะช่วงมีน้ำ ฤดูฝนสายน้ำกว้างประมาณ ๓ เมตร ลึก ๑ เมตร ผู้ขอ
ขอทับทางน้ำเนื่องจากมีสายแร่พัดผ่าน น้ำที่ไหลมาตามสายน้ำใช้ประโยชน์ในการทำนา
และทำสวนทางได้เนื้อที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ อยู่ห่างแปลงประมาณ ๑ กิโลเมตร ไม่ใช้
ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ต้นน้ำไหลมาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและไหลลงสู่
แม่น้ำงาว การทำเหมืองแปลงนี้ไม่ใช้น้ำจากลำหัวย ที่แปลงนี้ไม่เคยทำเหมืองแร่มาก่อน
ทับที่ ส.ป.ก. และป่าไม้ ทับทางสาธารณะสายบ้านแหงเหนือ – บ้านชุมแหง กว้างประมาณ
๕ เมตร ยาวในแปลงประมาณ ๖๒๐ เมตร ทับป่าไม้เบญจพรรณสภาพเสื่อมโทรม ปัจจุบัน
เป็นที่ทำกินของราษฎร ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ผู้ขอจะทำเหมืองห้ามโดยร่วมโครงการกับคำขอ

ประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๙/๒๕๕๓ และที่ ๘/๒๕๕๓ การทำเหมืองห่างจากทางน้ำ ทางหลวงเท่าใด ผู้ขอจะแจ้งมาในแผ่นผังโครงการทำเหมืองในภายหลัง พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใต้ส่วนมีความเห็นว่า สามารถย้ายทางน้ำและทางสาธารณะได้ เนื่องจากภูมิประเทศไม่สูงชันและเหมาะสมแก่การทำเหมือง หาก เพราะเหมาะสมสมกับสภาพภูมิประเทศ และชนิดแร่ นอกจ้านี้ ได้มีการไถ่สวนและบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศ ตามข้อ ๑ ของรายงานการไถ่สวนข้างต้น มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ ตำแหน่งพื้นที่ที่ขอประทานบัตรที่ ๙/๒๕๕๓ ของผู้ขอเอง และเขตป่าชุมชน กิจตະวันอกและกิจตະวันตก จดที่ครอบครองของผู้ขอเอง มีสัตว์ขนาดเล็ก เช่น นก หรือสัตว์เลื้อยคลานอาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการและใกล้เคียง มีหัวย้ายแม่น้อยในแปลงคำขอ การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโครงการโดยรอบ คือ พื้นที่เกษตรกรรม มีบ้านเรือนของราชภูมิ แต่อยู่ห่างมากกว่า ๑๐๐ เมตร จำนวนประมาณ ๘๐ หลังคาเรือน การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนยื่นคำขอประทานบัตร คือ การทำเกษตรกรรมและปลูกสัตว์ บริเวณโดยรอบคำขอประทานบัตรมีวัดบ้านแหงอยู่ห่างจากพื้นที่ประมาณ ๑,๕๕๐ เมตร มีโรงเรียนบ้านแหงหนึ่งจากพื้นที่ประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ไม่มีสถานที่ราชการและแหล่งโบราณคดีตั้งอยู่ สามารถมองเห็นการทำเหมืองจากถนนสาธารณะชัดเจน คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่คำขอประทานบัตรและใกล้เคียงโดยรอบปัจจุบันปกติ การทำเหมืองอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการใช้ประโยชน์ในที่ดินของราชภูมิ เช่น พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ท่าของป่า หรือสัตว์เลี้ยง แต่น้อย และพื้นที่อยู่ในเขตพื้นที่กำหนดคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ ๕ ต่อมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ขอตัดเนื้อที่ตามคำขอประทานบัตรออกจำนวน ๑ ไร่ ๒ งาน ๒ ตารางวา เนื่องจากมีพื้นที่ควบคุมกับเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้คงเหลือเนื้อที่ ๒๑๙ ไร่ ๒ งาน ๘๔ ตารางวา เนื้อที่ป่า ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าตามมาตรฐาน ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๕ เนื้อที่ ๔๐ ไร่ ๕๖ ตารางวา อยู่ในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เนื้อที่ ๘๒ ไร่ ๖๖ ตารางวา และเป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติแม่งาวฝั่งซ้าย เนื้อที่ ๙๙ ไร่ ๓ งาน ๖๔ ตารางวา ซึ่งกรมป่าไม้ได้อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีและพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และไม่ขัดข้องให้เข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่า ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๗๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๗ อีกทั้งจังหวัดลำปางได้อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ เข้าทำประโยชน์

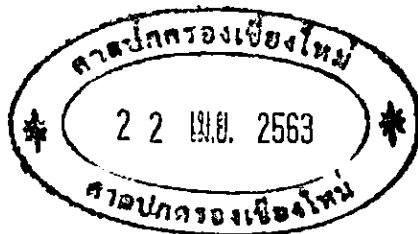

ในเขตพื้นที่ป่าดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับคำขอประทานบัตรเปล่นนี้ ตามหนังสือสำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๙.๙/๑๓๖๖๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ได้มีการจัดประชุมราชภูรในห้องที่ หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง ซึ่งเป็นพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรเพื่อชี้แจงโครงการและตอบข้อซักถามของราชภูรเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ และเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ สภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้มีมติให้ความเห็นชอบการขอประทานบัตรที่ ๕ - ๘/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางได้ปิดประกาศเพื่อให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือที่เกี่ยวข้องทำคำขอพร้อมด้วยหลักฐานยื่นต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางภายในกำหนด ๒๐ วัน พื้นที่ตามคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ได้มีการตรวจสอบทางโบราณคดีโดยสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน ได้มีหนังสือที่ วธ ๐๔๒/๒๐๖๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการตรวจสอบพื้นที่ว่า ไม่พบหลักฐานทางโบราณคดีใดในพื้นที่ขอประทานบัตร แต่พื้นที่ใกล้เคียงพบคุน้ำ – คันดิน อยู่ห่างจากคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ทางทิศใต้เป็นระยะทาง ๕๐๐ เมตร ซึ่งตามแนวทางปฏิบัติของกรมศิลปากรมีการดำเนินการปรับเปลี่ยนพื้นที่ในการขอรับประทานบัตร และเพื่อเป็นการสงวนรักษาธรรมชาติทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ หากในภายหน้ามีการ公布ร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีเพิ่มเติมในพื้นที่ประทานบัตร ขอให้แจ้งสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน ทราบ เพื่อที่จะได้ดำเนินการตรวจสอบพิสูจน์หรือสงวนรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ สืบไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ทราบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งว่า จะดำเนินการตามข้อเสนอของสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน โดยปรับเปลี่ยนพื้นที่ที่กำหนด เป็นเขตห้ามทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวกับการทำเหมืองในแผนผังโครงการ และกำหนดให้เป็นพื้นที่ Green Zone ทำการปลูกต้นไม้ให้สอดคล้องต่อเนื่องเป็นเขตป่าชุมชน และสามารถใช้เป็นแนวป้องกันฝุ่น เสียง และผลกระทบอื่น ๆ อีกทางหนึ่ง ซึ่งจะดำเนินการทันทีเมื่อได้รับประทานบัตรตามคำขอ ต่อมา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางได้มี

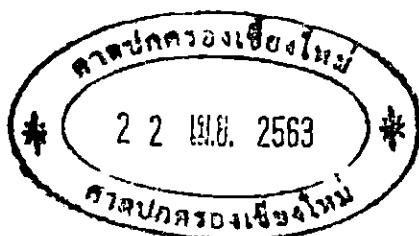

หนังสือแจ้งสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน ว่า การกันพื้นที่ทำเหมืองแร่ให้ห่างจากคูน้ำ – คันดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร สามารถดำเนินการได้โดยกำหนดในแผนผังโครงการ ซึ่งสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน ได้มีหนังสือ ที่ วช ๐๔๒๑/๖๙๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งตอบว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วพบว่ามีการกันพื้นที่ดังกล่าวจริงจังไม่ขัดข้องในการขอประทานบัตรเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อส่งเรื่องราคำขอประทานบัตรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการประมวลเรื่องนำเสนอคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยแร่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอนุญาตคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ เป็นประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ มีอายุ ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

สำหรับกรณีการร้องเรียนและคัดค้านของราชภารในพื้นที่ นั้น ราชภารในพื้นที่มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในสองประเด็นหลัก คือ (๑) ปัญหาทับซ้อนกับที่ดินทำกินของราชภาร ซึ่งปัญหานี้ จังหวัดลำปางได้มีคำสั่งที่ ๒๕๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าวแล้ว สำหรับพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ แม้จะอยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ก็ได้จ่ายเงินค่าชดเชยเพื่อเป็นการเยียวยาให้แก่ราชภารที่บุกรุกทำกินในเขตพื้นที่ดังกล่าว (๒) ปัญหาเกี่ยวกับทางสาธารณณะและทางน้ำในการจัดทำแผนที่รังวัดกำหนดเขตคำขอประทานบัตรว่ามีทางสาธารณณะหรือทางน้ำอยู่ส่วนใดจะพิจารณาจากการได้ส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะทำการตรวจสอบพื้นที่จริง พร้อมกับสอบถามผู้ปกครองท้องที่ และจากแผนที่กรมทหารซึ่งเป็นข้อมูลของราชการที่มีความถูกต้อง สำหรับคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ปรากฏว่า ทับทางสาธารณณะสายบ้านแหงเนื้อ – บ้านชุมแหง และทับทางน้ำลำห้วยแม่join อย่างไรก็ตาม แผนผังโครงการทำเหมือง และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ได้ออกแบบกำหนดไม่ให้มีการทำเหมืองในทางสาธารณณะสายบ้านแหงเนื้อ – บ้านชุมแหง และลำห้วยแม่join โดยให้เว้นระยะแนวเขตไว้ข้างละ ๕๐ เมตร รวมเป็น ๑๐๐ เมตร ตลอดแนว ดังนั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อทางสาธารณณะและทางน้ำดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนบันทึกการประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ และบันทึกรับรอง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นการรับฟัง

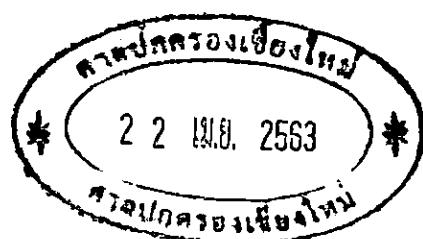

ความคิดเห็นของราชภรในพื้นที่เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เท่านั้น ไม่ใช้การทำประชามติ ซึ่งสภากลุ่มฟ้องคดีที่ ๗ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ความเห็นชอบโครงการ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๑๔ (๓) ของระเบียบกรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ พื้นที่ตามคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ เป็นพื้นที่ ป้าไม้ทั้งหมด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ดำเนินการขออนุญาตใช้ประโยชน์ตามกฎหมาย ซึ่งข้อ ๘ (๕) ของระเบียบกรมป้าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภากลุ่มหรือองค์กรบริหารส่วนตำบลท้องที่ที่ป้านั้นตั้งอยู่ เมื่อสภากลุ่มฟ้องคดีที่ ๗ มีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าดังกล่าวเพื่อการทำเหมืองแร่แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจึงอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าใช้ประโยชน์ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานราชการก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใด ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสีย สำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น แต่การจัดทำรายงานการได้ส่วนเป็น การกำหนดขอบเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรและแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับ สภากลุ่มที่ในเขตคำขอประทานบัตร ซึ่งเป็นเพียงขั้นตอนเริ่มต้นไม่ใช้ขั้นตอนสุดท้าย ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณาออกประทานบัตรให้แต่อย่างใด ส่วนกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุญาตประทานบัตรต้องเป็นไปตาม ข้อบทที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ กล่าวคือ (๑) การประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียโต้แย้ง ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ลำปางได้ปิดประกาศการขอประทานบัตรเพื่อให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือที่เกี่ยวข้อง ทำการร้องพร้อมด้วยหลักฐานยืนต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางภายใต้กำหนด ๒๐ วันแล้ว (๒) การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและนำไปประกอบ การพิจารณาให้ความเห็นชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้มีการจัดประชุม ประชาชนในพื้นที่คำขอประทานบัตร ท้องที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง เพื่อชี้แจง

โครงการและตอบข้อซักถามเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ แล้ว (๓) การขอความเห็นชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ขอประทานบัตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้พิจารณาเมื่อติดต่อขอการขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ในขณะที่อนุญาตประทานบัตร รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ถูกยกเลิกไม่มีผลบังคับใช้ ดังนั้น กระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรที่พิพากษาจึงต้องถือว่าได้มีการรับฟังความคิดเห็นและให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว พื้นที่ตามคำขอประทานบัตรเป็นที่ป่าซึ่งเป็นที่ดินของรัฐจึงไม่อาจมีบุคคลใดอ้างกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองได้ การเข้าไปทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในพื้นที่ดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ประชาชนซึ่งอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองที่พิพากษาโดยอ้างเฉพาะสิทธิของตนตามรัฐธรรมนูญหรือติดการห่วงประเทศาจึงต้องมีหน้าที่ในการเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย การเข้าไปในพื้นที่เพื่อรังวัดที่ดินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามคำขอประทานบัตรที่ ๔ - ๙/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ แม้จะไม่ได้แจ้งให้ประชาชนที่อ้างว่าเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินทราบก่อนก็ขอบคุณด้วยกฎหมาย เนื่องจากบุคคลดังกล่าวอยู่ในฐานะผู้บุกรุกและกระทำการผิดกฎหมาย หากมีการแจ้งให้ทราบก่อนเท่ากับเป็นการรับรองสิทธิให้แก่บุคคลที่กระทำการผิดกฎหมาย ในการประกอบกิจการเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ นั้น มีการควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ในการทำเหมืองยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามที่ออกแบบไว้ในแผนผังโครงการ รวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) อีกด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า คำฟ้องคดีนี้มีเนื้อหาและคำขอท้ายคำฟ้อง เช่นเดียวกับคดีของศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส.๒/๒๕๕๖ ระหว่าง นางสาวเวรวินทร์ บัวเงิน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๔๕ คน ผู้ฟ้องคดี กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการทำเหมืองแร่ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี และคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๓/๒๕๕๗ ระหว่างนางสมหมาย หาญเตชะ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๕๐ คน ผู้ฟ้องคดี อธิบดี กรมป่าไม้ ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน ผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นฟ้องช้า ปัจจุบันยังไม่มีการทำเหมืองแร่ตามประทานบัตรที่พิพากษาจังไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ประกอบกับ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนใช้สิทธิฟ้องคดีนี้โดยไม่สุจริต เนื่องจากมีการต่อรองผลประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาโดยตลอดและใช้ความรุนแรง จึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะกำหนดลักษณะได้ปฏิบัติหน้าที่ในการรับรองข้อเท็จจริง และให้ถ้อยคำเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ที่ขอประทานบัตรไปตามความเป็นจริง ส่วนการจะพิจารณาออกประทานบัตรให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หรือไม่ นั้น เป็นอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พื้นที่ตามคำขอประทานบัตรเป็นพื้นที่เข้า มีสภาพเสื่อมโทรมจากการบุกรุกทำไร่เลื่อนลอยของประชาชน การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เพาป่า จนเกิดความแห้งแล้ง ไม่เหมาะสมแก่การทำเกษตรกรรม สำหรับภาพเหตุการณ์การประชุม ตามเอกสารและวัตถุพยานท้ายคำฟ้อง นั้น ไม่ได้กระทำไปโดยตลอดการประชุมซึ่งใช้เวลานานกว่า ๓ ชั่วโมง มีการตัดต่อเพื่อบิดเบือนข้อเท็จจริง จึงเป็นพยานหลักฐานเท็จ

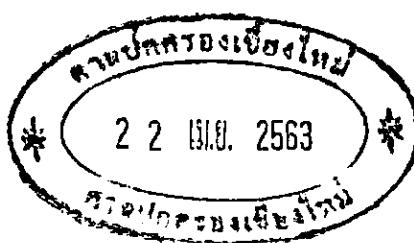
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้จัดส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อมโครงการเมืองแร่ถ่านหินตามคำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๖/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๘/๒๕๕๓ ซึ่งจัดทำโดยบริษัท เอ บี อี เอ็น เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลตэнท์ จำกัด ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมอบหมายให้นักวิชาการสิ่งแวดล้อมข้ามภาระ เจ้าหน้าที่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ออกไปตรวจสอบสถานที่ดังโครงการเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม มีลักษณะเป็นที่ราบแห้งกระทะ มีหัวยแม่แหงอยู่ห่างออกไปจากแนวเขตประทานบัตรทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร หัวยแม่จะอนไหลпадผ่านกลางพื้นที่โครงการ โดยมีหัวยแม่เมืองและอ่างเก็บน้ำแม่เมืองอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันออก ลักษณะของดินจากการสังเกตด้วยสายตาเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่โครงการดังอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแม่งวง芳ซ้ายตามกฎหมาย ฉบับที่ ๕๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งกรมป่าไม้ได้กันพื้นที่บางส่วนส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) นำไปจัดสรรเป็นที่ทำการให้แก่ราษฎร ตามพระราชบัญญัติฯ กำหนดเขตที่ดินในท้องที่ตำบลลวังแก้ว ตำบลลหุ่งข้าว ตำบลลวังเหนือ ตำบลลวังทอง ตำบลลวังรายคำ ตำบลลวังใต้ ตำบลร่องเคาะ อำเภอวังเหนือ ตำบลลปงเตา ตำบลนาแก ตำบล

บ้านแหง ตำบลบ้านอ้อน ตำบลหลวงเห็นอ ตำบลหนองไผ่ และตำบลบ้านโป่ง อำเภอวารา
ตำบลแม่สุก ตำบลปงดอน ตำบลวิเชตนคร ตำบลแจ้ห่ม ตำบลบ้านสา อ่าเภอแจ้ห่ม^๑
และตำบลบ้านเสด็จ อ่าเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๐
และพระราชบัญญัคกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ตำบลบ้านร่อง ตำบลปงเตา ตำบลบ้านแหง
ตำบลนาแก ตำบลหลวงเห็นอ ตำบลหลวงไผ่ และตำบลแม่ดีบ อ่าเภอวารา จังหวัดลำปาง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๒^๒ สถานที่ตั้งโครงการอยู่ห่างจากที่ตั้งของชุมชนตั้งแต่
๐.๕ – ๑.๕ กิโลเมตร และยังไม่มีรายภูมิรายได้สามารถพิสูจน์ได้ว่าอยู่อาศัยหรือครอบครอง^๓
และใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณที่ตั้งโครงการมาก่อนประกาศให้เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ประกอบกับตามรายงานการสำรวจและประเมินศักยภาพเหล่งถ่านหินแอ่งงาว จังหวัด^๔
ลำปาง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรมทรัพยากรธรรมชาติได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า บริเวณพื้นที่
โครงการมีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์เฉพาะแปลงป่าลูกตันสักที่กรมป่าไม้ป่าลูกไวงามช่วงปี
พ.ศ. ๒๕๒๐ เท่านั้น ส่วนต้นไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบและเป็นป่าดิบชี้น
(Tropical rain forest) ได้สูญหายไปเกือบทั้งหมด ดังนั้น การบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ
จึงไม่ได้มีมูลเหตุมาจากการสำรวจเพื่อหาเหล่งแร่ถ่านหิน แต่เกิดจากการบุกรุกของราษฎร
กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติ ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ และในการพิจารณาออกประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหิน^๕
ตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการทำเนินการเกี่ยวกับคำขอ
ประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นคนละส่วนกับกระบวนการมีส่วนร่วม^๖
ของประชาชนในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวัตถุประสงค์
เพื่อให้ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานและเข้าข้องโครงการคำนึงถึงผลกระทบที่จะมีต่อประชาชน
โดยการนำความคิดเห็นของประชาชนมาใช้ในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไข^๗
ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อควบคุม^๘
ดูแลและป้องกันผลกระทบจากโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด
และอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประชาชนทัวไปซึ่งเป็นองค์ประกอบ
หนึ่งของการเป็นผู้มีส่วนได้เสียมีทั้งผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณที่ตั้งโครงการและผู้ที่อยู่อาศัย

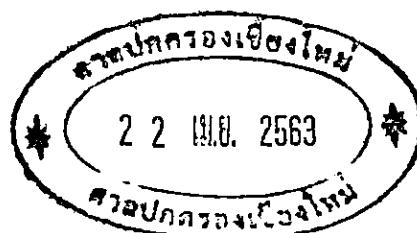

ห่างออกไปจากที่ตั้งโครงการ การจำแนกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียจึงให้ความสำคัญกับผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณที่ตั้งโครงการ เพราะเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ทั้งนี้ หากมีจำนวนผู้ที่อาจได้รับผลกระทบมากกว่า ๑๐๐ คน ขึ้นไป และมีประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น หลาย ๆ ด้านพร้อมกัน ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานส่วนใหญ่จะใช้วิธีสัมมตัวอย่างและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างแทนการรับฟังความคิดเห็นโดยตรง เพราะการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงมักมีปัญหาหลายประการ เช่น การจัดสถานที่ ข้อคิดเห็นที่หลากหลาย ระยะเวลาในการจัดประชุมที่ต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ซึ่งอาจทำให้การประชุมไม่ได้ข้อยุติ ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานอาจใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็น ได้แก่ การสัมภาษณ์รายบุคคล การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นต่อหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโครงการ หรือโดยการสนทนา หรือวิธีการประชุมปรึกษาหารือ ได้แก่ การประชุมพิจารณา การอภิปรายสาธารณะ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการประชุมระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทางสังคมในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งในส่วนที่เป็นการจัดทำรายงานเมืองต้น (IEE) และการจัดทำรายงานทั่วไป (EIA) โดยผู้มีสิทธิจัดทำรายงานจะต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อประกอบการจัดทำรายงานอย่างน้อย ๒ ครั้ง ครั้งแรก ในระหว่างเริ่มโครงการ ครั้งที่สอง ในระหว่างการเตรียมจัดทำร่างรายงาน และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยต้องนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการรับฟังครั้งที่สองไปผนวกไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานด้วย สำหรับกรณีที่มีการอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเข้ามา มีส่วนร่วมในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ออกไปตรวจสอบสถานที่ตั้งโครงการเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ พร้อมกับได้เสนอความเห็นเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ใน/pr ประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และ อีกทั้งการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นเพียงการดำเนินการ

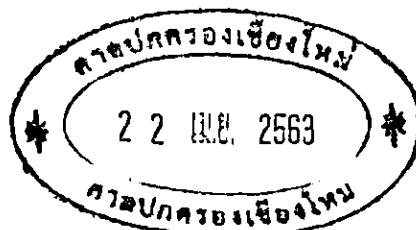

ภายในของฝ่ายปกครองก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะออกคำสั่งทางปกครองให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการที่พิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ได้มีการกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการกระทำการทางปกครอง ทั้งนี้ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๙๗/๒๕๕๔ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๗/๒๕๕๓ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และไม่ได้มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการที่พิพากษา ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน จึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำการด้วยการกระทำการที่ตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เพิกถอนการให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นคำขอที่ศาลไม่อาจออกคำบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

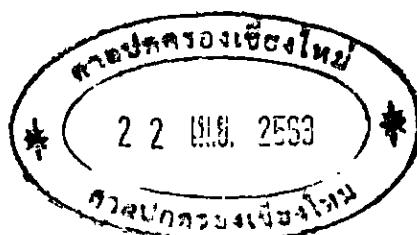
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการที่พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาทั้งสิ้น ๒ ครั้ง ครั้งแรกในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณา มีมติไม่ให้ความเห็นชอบโดยได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ กลับไปแก้ไขเพิ่มเติมรายงานตามประเด็นที่กำหนดรวมทั้งหมด ๑๕ ประเด็น ครั้งที่สอง ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณา มีมติให้ความเห็นชอบเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรายงานตามข้อคิดเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แล้ว สำหรับรายละเอียดของรายงานโครงการ นั้น กรณีคุณภาพอากาศและเสียงบริเวณชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงกับโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นชอบกับการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะเตรียมการดังนี้ (๑) ปรับปรุงเส้นทางขันส่งแร่ภายในโครงการให้คงสภาพเป็นถนนลูกรังบดอัดแน่น พร้อมทั้งดูแลและบำรุงรักษาเส้นทางขันส่งแร่ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประมาณบัตร พร้อมกับฉีดพรมน้ำบริเวณเส้นทางภายในพื้นที่โครงการวันละ ๒ – ๓ ครั้ง (๒) การขับขี่ยานพาหนะภายในโครงการให้จำกัดความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง ตลอดระยะเวลาที่เตรียม

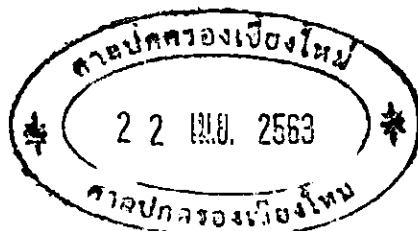
การทำเหมือง (๓) ยานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดໄไอเสียหรือผุ่นละออง จะต้องได้รับการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ตามชนิดของยานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ อาย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดระยะเวลาที่เตรียมการทำเหมือง (๔) จัดทำสถานีตรวจวัด คุณภาพอากาศทาวร ๒๕ ชั่วโมง และให้มีป้ายแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ได้แก่ ค่าฝุ่นละอองรวม ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ปริมาณก้าชชัลเฟอร์ไดออกไซด์ และก้าชในโครงสร้างอกไซด์ ณ บริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง หรือในตำแหน่งที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ให้แล้วเสร็จก่อน เริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประมาณบัตร (๕) ปลูกไม้ยืนต้นโดยเริ่ว เพิ่มเติมจากเดิม เช่น สนประดิพัทธ์ ความสูงของกล้าไม้ที่จะนำมาปลูกต้องไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร โดยให้ปลูกรอบ ๆ ลานกองเปลือกดิน เป็น ๒ แฉา ให้มีระยะห่างระหว่างต้น ๒ x ๒ เมตร ตั้งแต่เริ่มตระเตรียมโครงการไปจนถึงขั้นดำเนินการ (๖) ติดตั้งเครื่องตรวจวัด อุณหภูมิบริเวณพื้นที่ลานกองแร่และจัดให้มีพนักงานมาอยู่ดับบันทึกค่าอุณหภูมิ เพื่อเฝ้าระวังป้องกันการลูกใหม่ด้วยตัวเองของถ่านหิน โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประมาณบัตร (๗) จำกัดความเร็ว ของรถที่ใช้ขนส่งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างและขนส่งคนงาน รวมทั้งการเตรียม ทำเหมืองในช่วงที่ผ่านชุมชนทางทิศใต้ ได้แก่ ชุมชนบ้านแหงได้และชุมชนบ้านแหงเหนือ ด้วยความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง ตลอดระยะเวลาที่มีการเตรียมการทำเหมือง (๘) ดำเนินกิจกรรมระยะเตรียมการทำเหมืองในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๙.๐๐ นาฬิกา โดยให้engกิจกรรมที่ก่อให้เกิดเสียงดังในเวลากลางคืนรวมทั้งกิจกรรมการขนส่ง ตลอดระยะเวลาที่มีการเตรียมการทำเหมือง และในระยะดำเนินการได้กำหนดไว้ ดังนี้ (๑) ระยะเวลาในการเก็บกองถ่านหินจะต้องไม่เกิน ๗ วัน เพื่อไม่ให้ถ่านหินสัมผัสกับอากาศ เป็นเวลากลางคืนไปและเพื่อลดอัตราการลูกใหม่ด้วยตัวเองของถ่านหิน (๒) บดอัดผิวของ ถ่านหินให้แน่น หากมีการลูกใหม่เกิดขึ้นจะต้องมีเจ้าหน้าที่เฉพาะที่มีความชำนาญ และได้รับการฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ในการดับไฟเข้ามาทำการดับไฟที่ลูกใหม่ทันที ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประมาณบัตร (๓) ห้ามทิ้งดินที่เกิดจากการเปิด หน้าเหมืองโดยให้นำเปลือกดินที่เกิดจากการปรับสภาพพื้นที่เหมืองเก่าไปเก็บกองไว้ยัง พื้นที่เก็บกองเปลือกดินเพื่อไม่ให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นจากกองดินตามธรรมชาติ

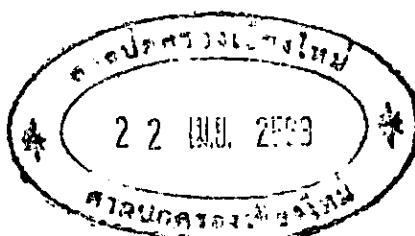
ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๕) ห้ามขับส่งแร่ผ่านพื้นที่ชุมชนทางด้านทิศใต้โดยให้ใช้เส้นทางขับส่งแร่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือตลอดระยะเวลาดำเนินการ (๖) หยุดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองในขณะเกิดลมพัดแรงบริเวณหน้าเหมืองตลอดระยะเวลาดำเนินการ (๗) ปรับปรุงเส้นทางขับส่งแร่ภายในโครงการให้คงสภาพเป็นถนนดินบดอัดแน่น พร้อมทั้งดูแลและบำรุงรักษาเส้นทางขับส่งแร่ภายในโครงการให้อยู่ในสภาพดีตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๘) ตรวจสอบเครื่องยนต์ของยานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการทำเหมืองที่ก่อให้เกิดไอเสียหรือฝุ่นละอองอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ตามชนิดของยานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๙) ฉีดพรมน้ำบริเวณพื้นที่หน้าเหมืองเส้นทางภายนอกโครงการและเส้นทางขับส่งแร่ก่อนออกสู่ทางหลวงหมายเลข ๑ บริเวณปากทางเข้า – ออก ของโครงการอย่างน้อยวันละ ๓ – ๔ ครั้ง หรือตามความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศ ตลอดอายุประทานบัตร (๑๐) นำหัวน้ำบรรทุกและความเร็วรถบรรทุกแร่ให้เป็นไปตามที่ทางราชการกำหนดโดยเฉพาะเส้นทางภายนอกโครงการและเส้นทางภายนอกโครงการทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือก่อนออกสู่ทางหลวงหมายเลข ๑ จะต้องใช้ความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พร้อมทั้งจัดหาผ้าใบปิดคลุมแร่ให้มิดชิด ตลอดอายุประทานบัตร (๑๑) ติดตั้งอุปกรณ์ปิดคลุมถังเก็บแร่และเครื่องบดแร่บริเวณโรงแต่งแร่ และติดตั้งระบบสเปรย์น้ำบริเวณจุดที่เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองหรือวิธีอื่นที่เหมาะสมเพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองโดยจะต้องควบคุมการปล่อยฝุ่นละอองจากโรงแต่งแร่ไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๒) ตรวจสอบการทำงานของสถานีตรวจน้ำดูดคุณภาพอากาศและป้ายแสดงผลตรวจวัดให้สามารถใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอทุกเดือน ตลอดอายุประทานบัตร (๑๓) ป้องกันการเกิดการลูกไหมด้วยตัวเองของถ่านหินในกรณีเดินที่เก็บกองหรือถังกลับหน้าเหมืองจะต้องไม่มีถ่านหินฝลั่นเบื้องหน้าและหากเกิดการลูกไหมดจะต้องใช้ถังกลบผิวน้ำถ่านหินไว้เพื่อบังกันการสัมผัสถูกกับอุบัติเหตุในอากาศ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๔) พลิกกองถ่านหินเป็นประจำเพื่อรับประทานความร้อนที่อาจทำให้ถ่านหินลุกไหม้ และใช้ผ้าใบคลุมกองแร่ถ่านหินเพื่อลดการฟุ้งกระจายและการสัมผัสถูกอากาศ

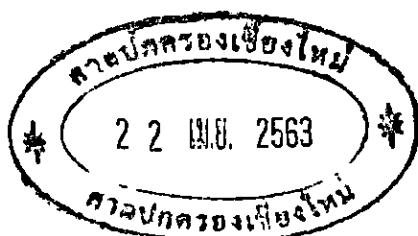
ตลอดระยะเวลาในการและตลอดอายุปะทานบัตร (๑๕) ตรวจสอบการทำงานของเครื่องตรวจวัดอุณหภูมิบริเวณลานกองแร่ให้สามารถใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดระยะเวลาในการและตลอดอายุปะทานบัตร (๑๕) ดำเนินกิจกรรมทำเหมืองในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๙.๐๐ นาฬิกา โดยให้ดักจับกิจกรรมการขันส่งแร่และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดเสียงดังในเวลากลางคืนซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของประชาชนในชุมชนใกล้เคียงตลอดระยะเวลาในการและตลอดอายุปะทานบัตร (๑๖) ตรวจสอบดูแลเครื่องจักรอุปกรณ์ของโรงแต่งแร่ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอเพื่อลดปัญหาด้านเสียงรบกวน ตลอดระยะเวลาในการและตลอดอายุปะทานบัตร (๑๗) เปิดทำเหมืองตามแผนที่ระบุไว้ในแผนผังการทำเหมืองเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศอย่างรวดเร็วที่อาจจะส่งผลกระทบต่อทัศนียภาพบริเวณโครงการและการกำหนดให้มีพื้นที่ Buffer Zone บริเวณพื้นที่เว้นไม่ทำเหมือง พร้อมกับปลูกต้นไม้บริเวณพื้นที่ดังกล่าว ตลอดระยะเวลาในการและตลอดอายุปะทานบัตร (๑๘) รื้อถอนสิ่งก่อสร้างทั้งหมดและจัดเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ ออกจากพื้นที่แปลงคำขอปะทานบัตรเมื่อการทำเหมืองสิ้นสุดลง สำหรับพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นหลุมให้ทำการปรับแต่งให้มีระดับกลมกลืนกับบริเวณข้างเคียงโดยนำเศษมูลฝอยมาคลบ รวมทั้งปลูกหญ้าคุณภาพดีไว้ ส่วนหน้าเหมืองที่เป็นขันบันไดให้ทำการปรับแต่งด้วยชั้นหน้าดินและปลูกพืชคุณภาพดีประเภทหญ้าและพืชขนาดเล็กเพื่อให้ปรับดัวเข้าสู่สภาพธรรมชาติได้เร็วขึ้น รวมทั้งปลูกพันธุ์ไม้ตัดแทนเมื่อสิ้นสุดอายุปะทานบัตรและตลอดระยะเวลาพื้นที่รวมทั้งได้กำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียงไว้ ดังนี้ (๑) ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศชั่วคราวเพื่อตรวจสอบปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กในบรรยากาศ (TSP) ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM – ๑๐) ก้าซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ก้าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) บริเวณสำนักงานโครงการ วัดบ้านแหง ชุมชนบ้านแหงเหนือ โรงเรียนบ้านแหงใต้ และติดตั้งสถานีตรวจวัดความเร็วทิศทางลมและเสียงชั่วคราว บริเวณสำนักงานโครงการ และให้ตรวจวัดระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) รวมทั้งระดับเสียงเฉลี่ย (Leq) ๒๔ ชั่วโมง บริเวณสำนักงานโครงการ วัดบ้านแหง ชุมชนบ้านแหงเหนือ และโรงเรียนบ้านแหงใต้ ปีละ ๒ ครั้ง (๒) ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศถาวรสืบฯเพื่อตรวจสอบปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กในบรรยากาศ (TSP)

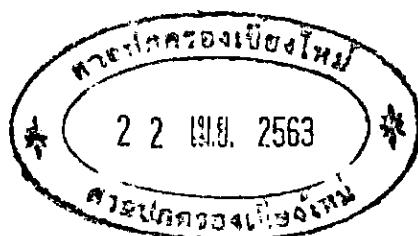
ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM – ๑๐) ก้าชซัลเพอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ก้าชในโครงสร้างไดออกไซด์ (NO_2) ณ บริเวณชุมชนบ้านแหงเหนือต่อเนื่องตลอด ๒๔ ชั่วโมง กรณีลักษณะทางอุทกวิทยา คุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้ศึกษาแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่อยู่ใกล้เคียงโครงการและมีความสำคัญต่อชุมชนโดยได้มีการลงพื้นที่สำรวจแหล่งน้ำที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงทั้งหมด ๕ สาย ได้แก่ ห้วยแม่จอน ห้วยแม่เมือง ห้วยแม่แหง และอ่างเก็บน้ำแม่เมือง ซึ่งพบว่า (๑) ห้วยแม่จอน ประกอบไปด้วยลำน้ำสาขาอยู่ ๓ สาย ที่ไหลมาร่วมกันตอนกลางของพื้นที่โครงการ ลำห้วยมีขนาดความกว้างประมาณ ๐.๕ – ๑.๐ เมตร ลึกประมาณ ๐.๕ เมตร และมีทิศทางการไหลจากทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จากนั้นจึงไหลไปบรรจบกับห้วยแม่แหง และจะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝน ส่วนในช่วงฤดูแล้ง จะตื้นจนเห็นห้องน้ำเป็นช่วง ๆ ราชภรใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรเท่านั้น (๒) ห้วยแม่เมือง มีความกว้างประมาณ ๑.๕ เมตร ลึกประมาณ ๑.๐ เมตร ให้มาจากการไหลจากทางด้านทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกเฉียงใต้ และจะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝน ส่วนในฤดูแล้งจะตื้นจนเห็นห้องน้ำเป็นช่วง ๆ (๓) ห้วยแม่แหง มีความกว้างประมาณ ๐.๕ – ๑.๐ เมตร ลึกประมาณ ๐.๕ เมตร อยู่ห่างจากขอบประตานบัตรไปทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร มีทิศทางการไหลของน้ำจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ น้ำไหลไม่ตลอดทั้งปี ถ้าช่วงไหนไม่มีฝนตกลำห้วยจะแห้งขอดเป็นช่วง ๆ ราชภรใช้น้ำเพื่อประโยชน์ทางการเกษตร (๔) อ่างเก็บน้ำแม่เมือง เป็นอ่างเก็บน้ำที่กรมชลประทานสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่กักเก็บน้ำให้ราชภรไว้ใช้ในการเพาะปลูกข้าวและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืด มีพื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่ โดยจะมีประตุรระบายน้ำอยู่บริเวณห้ายอย่างเก็บน้ำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นชอบกับการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะเตรียมการดังนี้ (๑) กำหนดขอบเขตพื้นที่บริเวณที่จะทำการปรับปรุงระดับให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งานเพื่อรับกิจกรรมตามแผนผังทำเหมืองและกำหนดพื้นที่เว้นการทำเหมืองระยะ ๑๕ เมตร รอบพื้นที่โครงการและแนวกันเขตพื้นที่ไม่ทำเหมืองภายในระยะ ๕๐ เมตร จากห้วยแม่จอนที่ไหลผ่านตอนกลางพื้นที่และจากทางที่ตัดผ่านภายในพื้นที่โครงการตามที่กำหนดโดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง (๒) รักษาสภาพภูมิประเทศบริเวณพื้นที่ที่ไม่มีกิจกรรมการทำเหมืองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวกันเขตพื้นที่ไม่ทำเหมือง

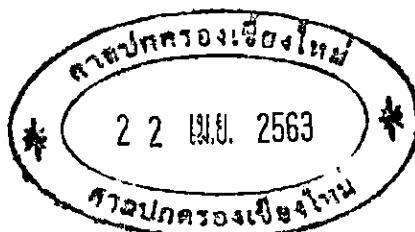
ระยะ ๑๕ เมตร รอบพื้นที่โครงการและแนวกันเขตพื้นที่ไม่ทำเหมืองภายในระยะ ๕๐ เมตร จากหัวยแม่joinที่แหล่งผ่านตอนกลางพื้นที่และจากทางที่ตัดผ่านภายในพื้นที่โครงการ หั้งสองฝั่งไว้ตามเดิม โดยเฉพาะแนวเขตพื้นที่ไม่ทำเหมืองด้านทิศใต้และทิศตะวันออก และกำหนดให้ปัลูกตันไม้เสริมเพื่อเป็น Buffer Zone ตั้งแต่เริ่มทำเหมือง ตลอดอายุ ประทานบัตร (๓) จัดทำป้ายแสดงขอบเขตพื้นที่โครงการและขอบเขตการทำเหมือง เพื่อแสดงแนวเขตพื้นที่โครงการและเพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบพื้นที่ โดยจะต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และตรวจสอบซ้อมบำรุงให้ใช้งานได้ต่อเนื่องตลอดอายุประทานบัตร (๔) จัดทำป้ายแสดงข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ ได้แก่ หมายเลขประทานบัตร เนื้อที่ ระยะเวลา การทำเหมือง และผู้รับผิดชอบไว้บริเวณด้านหน้าพื้นที่โครงการหรือบริเวณที่สามารถ พบเห็นได้ทั่วไปโดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และตรวจสอบ ซ้อมบำรุงให้ใช้งานได้ต่อเนื่องตลอดอายุประทานบัตร (๕) จัดสร้างบ่ออดักตะกอน ๑ – ๔ ขนาด พื้นที่บ่อละ ๑ ไร่ ลึก ๖ เมตร และบ่ออดักตะกอน ๕ – ๗ ขนาดพื้นที่บ่อละ ๕ ไร่ ลึก ๖ เมตร ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประทานบัตร (๖) จัดสร้าง สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำได้ดินและให้มีป้ายแสดงผลตรวจวัดคุณภาพน้ำได้ดิน ได้แก่ ความเป็นกรด – ด่าง ปริมาณของแข็งแขวนลอย ปริมาณของแข็งละลาย ความกระด้าง และความชุ่น บริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง หรือตำแหน่งที่ได้รับ ความเห็นชอบจากคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแล ให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประทานบัตร (๗) สร้างคันท่านบพร้อมชุดคุระบายน้ำร้อน โครงการและบริเวณแนวขอบของพื้นที่ที่เงินไม่ทำเหมืองระยะ ๕๐ เมตร จากทางที่ตัดผ่าน ภายในพื้นที่โครงการและหัวยแม่join และรอบพื้นที่สิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เก็บร่องแร่ พื้นที่ ทำเหมือง และพื้นที่เก็บกองเปลือกดิน ทั้งนี้ ต้องก่อสร้างบ่ออดักตะกอนให้มีความชุ่นและดูแล รักษาชุดลอกให้มีสภาพดี สามารถรองรับตะกอนดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดระยะเวลา การทำเหมือง และใช้น้ำจากบ่ออดักตะกอนในการฉีดพรมเส้นทางขันส่งแร่และในโรงแดงแร่ ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประทานบัตร (๘) จัดสร้าง สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติเพื่อตรวจวัดความเป็นกรด – ด่าง บริเวณบ่อพักน้ำ ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุประทานบัตร (๙) จัดสร้าง ท่ออดโดยพิจารณาจากลักษณะความกว้างและความลึกของหัวยแม่join ทั้งนี้ การวางแผน

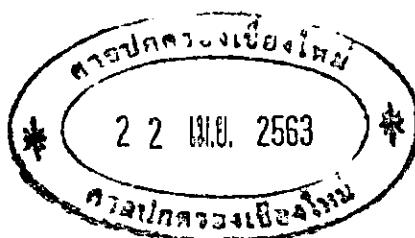
แนวท่ออดให้อ้างอิงตามข้อมูลของกรมทางหลวงชนบท พร้อมกับให้จัดทำแนวกันระหว่าง ส่องข้างสะพานและดูแลให้สามารถใช้งานได้ดีตลอดอายุปะทะนบัตร หากพบว่าชำรุด เสียหายให้ทำการขันส่งแร่และการปรับปรุงแก้ไขจนสามารถใช้งานได้ดังเดิม ให้แล้วเสร็จ ก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๐) จัดสร้าง ป้องกันการณ์โดยทำการเจาะบ่อน้ำได้ดินเพื่อติดตามการปนเปื้อนของน้ำได้ดินบริเวณ พื้นที่โครงการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๑) จัดสร้างที่เก็บกองเปลือกดินโดยทำการบดอัดทุก ๆ ระดับความสูง ๒ เมตร ให้แล้วเสร็จ ก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๒) จัดสร้างพื้นที่ เก็บกองแร่ ขนาดพื้นที่ ๘ ไร่ เก็บกองแร่สูงไม่เกิน ๕ เมตร ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๓) ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้น โตเรือนแนวคันทำงานบดินของโครงการ โดยปลูกจำนวน ๑ แผล ให้มีระยะห่างระหว่างต้น ๒ เมตร เพื่อป้องกันผลกระทบด้านการชะล้างพังทลายให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๔) นำเปลือกดินที่ได้จากการขุดปรับ พื้นที่ในช่วงเตรียมการทำเหมืองไปทำการจัดสร้างคันทำงานโดยรอบโครงการ ปรับปรุง เส้นทางขันส่งแร่ และนำไบปืนฟูสภาพพื้นที่ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๕) ห้ามน้ำเปลือกดินและมูลดินรายอกนอก พื้นที่โครงการเพื่อป้องกันผลกระทบจากสารโลหะหนัก เช่น proto สารหนู เป็นต้น ตลอด ระยะเตรียมการและตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๖) ใช้ผ้ายางชนิดเหนียว (HDPE) ปูรองพื้น เก็บกองเปลือกดินบริเวณพื้นที่เก็บกองเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของกรดลงสู่ดินและน้ำ ได้ดินให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๗) ก่อนการปูผ้ายางชนิดเหนียว (HDPE) ให้ทำการวางระบบห่อรวมน้ำที่อาจเกิด จากน้ำซึ่งที่เก็บกองเปลือกดินที่รั่วจากผ้ายางที่หากเกิดการฉีกขาดให้รวมรวมระบายน้ำที่ปูพื้นน้ำ ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทะนบัตร (๑๘) ตรวจวัดปริมาณสารโลหะหนัก เช่น สารหนู proto แคลเมียม และตะกั่ว ในชั้นดินและชั้นหิน ก่อนเริ่มดำเนินการทำเหมืองในบริเวณพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียง ให้แล้วเสร็จ ก่อนเริ่มทำเหมือง และในระยะดำเนินการได้กำหนดไว้ ๕ ตั้งนี้ (๑) พื้นที่ที่ไม่มีกิจกรรม การทำเหมืองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องให้รักษาสภาพภูมิประเทศเดิมไว้และให้ปลูกต้นไม้

เสริมเพื่อเป็น Buffer Zone ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๒) เปิดหน้าเหมืองตามแผนผังโครงการกำหนดอย่างเคร่งครัด โดยเปิดทำเหมืองในลักษณะขั้นบันได ตามที่กำหนดหรือตามที่ได้รับความเห็นชอบจากการทำเหมืองที่ผ่านความเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๓) การขยายหน้าเหมืองให้กระทำในขอบเขตการผลิตและแตะซึ่งเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศอย่างรวดเร็ว ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๔) ปรับปรุงพื้นฟูพื้นที่โครงการที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามแผนงานที่ได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบทุกปี นับจากวันเปิดดำเนินโครงการในช่วงต่อไป ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๕) ชุดร่องน้ำระบายน้ำออกไบปั้งจุดปลดภัย คือ บ่อพักน้ำ (sump) บริเวณหน้าเหมืองในบริเวณที่พบน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าเหมือง ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร หรือหากพบว่ามีปริมาณตะกอน ๑/๓ ของบ่อดักตะกอน (๖) ให้วิศวกรโครงการทำการตรวจเช็ครอยร้าวนหน้าเหมืองทุกวันและบันทึกข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ เมื่อพบรอยร้าวให้ทำการบันทึกข้อมูลไว้เพื่อระมัดระวังในขณะทำเหมือง ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๗) ใช้เครื่องตรวจวัดการพังทลายของหน้าเหมือง (Extensometer) เพื่อทำการตรวจสอบระยะรอยร้าวที่เกิดขึ้น และบันทึกรายละเอียดทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อทำรายงานส่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๘) ชุดลอกตะกอนดินในคูระบายน้ำและบ่อดักตะกอนของโครงการเป็นประจำหรือหากพบว่าตะกอนมีปริมาณ ๑/๓ ของบ่อและคูระบายน้ำ พร้อมทั้งดูแลรักษาบ่อดักตะกอนและคูระบายน้ำให้อยู่ในสภาพดีเสมอ ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร ทั้งนี้ ให้นำเข้าในคูระบายน้ำมาใช้ในลักษณะหมุนเวียนด้วย (๙) ตะกอนที่ชุดลอกให้น้ำไปปรับปรุงคันทำงานหรือน้ำไปพื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองเพื่อทำการปลูกต้นไม้ต่อไปตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๐) ตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของคันทำงานโดยรอบพื้นที่โครงการอย่างสม่ำเสมอโดยเฉพาะคันทำงานดินที่ขันนกับหัวยแม่จันเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำไหลออกนอกโครงการ ตลอดระยะดำเนินการและตลอด

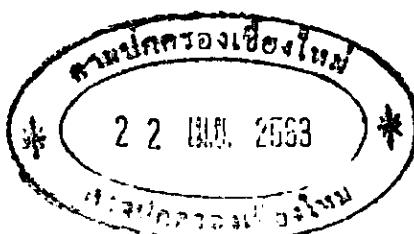

อายุประทานบัตร (๑) พื้นที่บ่อเหมืองที่จะนำน้ำไปใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรกรรมให้ไว้เคราะห์คุณภาพน้ำและตะกอนดินท้องน้ำก่อนใช้ โดยด้ชนีการวิเคราะห์คุณภาพน้ำได้แก่ ความเป็นกรด – ด่าง ของแข็งแขวนลอย ของแข็งละลาย ความกระด้าง ความชุน เหล็ก proto สารหนู ชัลเฟต แมงกานิส และสังกะสี และด้ชนีการวิเคราะห์คุณภาพตะกอนดินท้องน้ำ ได้แก่ ตะกั่ว แคนเดเมียม สารหนู และproto หากพบว่ามีค่าเกินค่ามาตรฐานให้ทำการติดป้ายเดือนห้ามใช้น้ำในช่วงปีสุดท้ายของการทำเหมือง (๒) ตรวจสอบการทำงานของสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำได้ดินและป้ายแสดงผลตรวจให้สามารถใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดอายุประทานบัตร (๓) ตรวจสอบการทำงานของสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำผู้ดินบริเวณบ่อพักน้ำให้สามารถใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดอายุประทานบัตร (๔) น้ำได้ดินที่ได้รับผลกระทบจากการปนเปื้อนให้ทำการสูบน้ำ (Pump and Treat) จากบ่อสังเกตการณ์ไปยังบ่อพักน้ำเพื่อทำการบำบัด ตลอดอายุประทานบัตร (๕) เปลือกดินที่ได้จากการทำเหมืองให้น้ำไปถมกลับพื้นที่ทำเหมือง ปรับปรุงเส้นทางขันส่งแร่ คันทำงานบดิน และพื้นฟูสภาพพื้นที่เพื่อลดผลกระทบด้านทรัพยากรดินและการชะล้างพังทลายของดิน ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๖) ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นโดยเริบวนแนวคันทำงานบดินของโครงการเพื่อป้องกันผลกระทบด้านการชะล้างพังทลายของดิน โดยปลูกจำนวน ๑ แкаว ให้มีระยะห่างระหว่างต้น ๒ เมตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๗) พื้นที่ที่ไม่มีกิจกรรมการทำเหมืองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องให้รักษาสภาพภูมิประเทศเดิมไว้ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๘) เปลือกดินและมูลดินรายที่เกิดจากการทำเหมืองที่เหลือจากการใช้ปรับสภาพพื้นที่และเส้นทางขันส่งแร่ภายในเหมืองให้น้ำไปเก็บกองยังพื้นที่เก็บกองเปลือกดินตามกำหนดในแต่ละชั้น แล้วทำการปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นบนผนังกองเปลือกดินทันที โดยมีระยะห่างระหว่างต้น ๒ x ๒ เมตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๙) ห้ามไม่ให้น้ำเปลือกดินและมูลดินรายออกนอกพื้นที่โครงการเพื่อป้องกันผลกระทบด้านโลหะหนัก เช่น proto สารหนู ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๐) จัดสร้างบ่อดักตะกอนรองรับน้ำบริเวณที่เก็บกองเปลือกดินเพื่อป้องกันน้ำไหลบ่าออกสู่ภายนอกพื้นที่โครงการ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๑) การเก็บกองเปลือกดินของโครงการจะมี

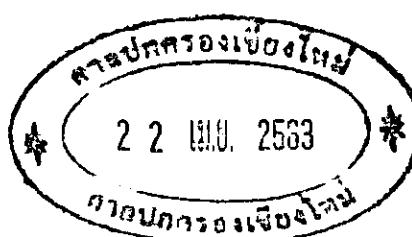
พื้นที่เก็บกองเปลือกดิน ๒ แห่ง โดยวิธีการเก็บกองเป็นไปตามที่กำหนด (๒๒) ใช้รถ Back Hoe และคนงานมาทำการจัดเก็บดินที่ตอกหล่นขึ้นจากหัวแม่joinในกรณีเมื่อมีการตอกหล่นของเปลือกดินตลอดอายุประมาณบัตร (๒๓) จัดให้มีแพนฉุกเฉินกรณีเกิดเหตุการณ์เปลือกดินปนถ่านหินตกลงในหัวแม่join และให้มีการซ้อมแพนปีลະ ๑ ครั้ง ตามที่กำหนด ตลอดอายุประมาณบัตร (๒๔) ดูแลผู้ยางชนิดเหนียว (HDPE) ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีอยู่เสมอ และในการนี้เกิดการชำรุดเสียหายจะต้องรีบซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดีทันที ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประมาณบัตร (๒๕) การนำเปลือกดินถมกลับยังบ่อเหมืองให้ทำการถมตามวิธีการที่กำหนด รวมทั้งได้กำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้ดังนี้ (๑) จัดตั้งสถานีตรวจดูชั่วคราวเพื่อตรวจสอบความเป็นกรดเป็นด่าง ปริมาณของแข็งแขวนลอย ปริมาณของแข็งละลาย ความกระด้าง ความชุ่น เหล็ก protox สารอนุ ชัลเฟต แมงกานิส สังกะสี บริเวณอ่างเก็บน้ำแม่เมือง หัวแม่เมืองช่วงที่ไหลผ่านเข้าใกล้โครงการ หัวแม่joinก่อนไหลผ่านภายใต้โครงการ หัวแม่joinไหลร่วมกับหัวแม่แหง หัวแม่แหงก่อนไหลผ่านเข้าใกล้พื้นที่โครงการ บ่อเหมืองโครงการ บ่อพักน้ำ ปีลະ ๒ ครั้ง และหลังหมดอายุประมาณบัตรต่อเนื่อง เป็นระยะเวลา ๓ ปี และจัดตั้งสถานีตรวจดูชั่วคราวเพื่อตรวจสอบความเป็นกรด – ด่าง บริเวณบ่อพักน้ำ โดยดำเนินการตรวจดูและบันทึกผลการตรวจวัดทุกวัน (๒) จัดตั้งสถานีตรวจดูชั่วคราวเพื่อตรวจสอบความเป็นกรดเป็นด่าง ปริมาณของแข็งแขวนลอย ปริมาณของแข็งละลาย ความกระด้าง ความชุ่น เเหล็ก protox สารอนุ ชัลเฟต บริเวณบ่อคาดบ้านแหงหนือ หมู่ที่ ๑ และบ่อคาดบ้านแหงหนือ หมู่ที่ ๗ ปีลະ ๒ ครั้ง และจัดตั้งสถานีตรวจดูชั่วคราวเพื่อตรวจสอบความเป็นกรด – ด่าง บริเวณบ่อสังเกตการณ์ ในพื้นที่โครงการและบริเวณบ้านแหงหนือ โดยตรวจดูและบันทึกผลการตรวจวัดทุกวัน (๓) ตรวจสอบสารตะกั่ว แคดเมียม สารอนุ protox บริเวณบ่อเหมือง ในปีสุดท้ายของการทำเหมือง

กรณีทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้ทบทวนผลการตรวจสอบสภาพป่าไม้ (ปส.๒๒) และได้ออกไปสำรวจในภาคสนามพบว่า สภาพป่าของพื้นที่โครงการส่วนใหญ่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมโกร姆ตามหลักเกณฑ์ที่กรมป่าไม้กำหนด และป่าไม้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงซึ่งเป็นป่าเบญจพรรณตามธรรมชาติ มีการแพร่พันธุ์

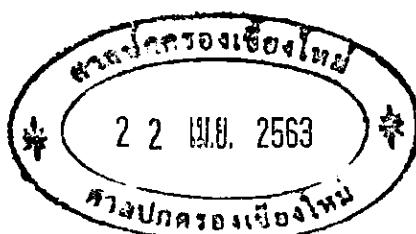

ไม่สมบูรณ์ ตันแคระแกร์น เนื่องจากพื้นที่ป่าถูกแห้วถางไปใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นดิน จึงขาดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้สภาพนิเวศของป่าไม้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง และไม่มี สภาพของการเป็นป่าสงวนแห่งชาติหล่อให้เห็น รวมทั้งความหลากหลายทางด้านชนิด พันธุ์ของสัตว์ป่าในพื้นที่ศึกษา มีอยู่น้อยมาก จึงไม่สามารถใช้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย และหากินของสัตว์ป่าขนาดใหญ่ เช่น กระทิง วัวแดง กวางป่า สัตว์ป่าขนาดกลาง เช่น กวาง หมูป่า หรือ สัตว์ป่าหายาก สัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ หรือสัตว์ป่าเฉพาะถิ่นได้ ดังนั้น ผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาโครงการทั้งในระยะเตรียมการและในระยะดำเนินการ จึงอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่าจะส่งผลกระทบต่อแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งหากินของสัตว์ป่า จำพวกนก สัตว์เลี้ยงคลาน และสัตว์สะเทือนน้ำสะเทือนบกอยู่บ้างก็ตาม แต่สัตว์ดังกล่าว ก็สามารถดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป หรือสามารถปรับตัวให้รับกับสภาพของการถูกครอบครองได้เป็นอย่างดี

กรณีการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้ทำการสำรวจ ภาคสนามในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๖ พร้อมกับอาศัยข้อมูลจากแผนที่ภูมิประเทศของ กรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ และภาพถ่ายดาวเทียมของ google earth (เมษายน ๒๕๕๖) เพื่อนำมาวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี ๑ กิโลเมตร และในรัศมี ๓ กิโลเมตร โดยรอบพื้นที่โครงการดังนี้ (๑) การใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี ๑ กิโลเมตร โดยรอบพื้นที่โครงการ ส่วนใหญ่จะใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น ปลูกมันสำปะหลัง ข้าวโพด โดยมีพื้นที่ป่าเสื่อมโกร姆และพื้นที่กรังว่างเปล่าสลับกับพื้นที่เกษตรกรรม เป็นช่วง ๆ และพบว่า มีเส้นทางที่ราชภูมิใช้ในการสัญจร ได้แก่ เส้นทางระหว่างบ้านชุมแหง – บ้านแหงเหนือ และเส้นทางระหว่างอ่างเก็บน้ำแม่เมือง – บ้านแหงเหนือ นอกจานี้ ในรัศมี ๑ กิโลเมตร ยังพบว่ามีห้วยแม่แหงอยู่ห่างจากเขตพื้นที่โครงการไปทางด้าน กิศตะวันตกประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร และห้วยแม่จันไหลผ่านกลางพื้นที่โครงการโดยมี ที่ตั้งของชุมชนชาวเข้าผ่าเย้าอยู่ห่างจากเขตพื้นที่โครงการออกไปทางกิศตะวันออก เนียงได้ประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร และที่ตั้งของชุมชนบ้านแหงเหนืออยู่ห่างจากเขตพื้นที่ โครงการไปทางด้านทิศใต้ประมาณ ๑ กิโลเมตร ซึ่งในพื้นที่รัศมี ๑ กิโลเมตร สามารถ จำแนกการใช้ประโยชน์ในที่ดินได้ดังนี้ (ก) พื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๑,๔๑๒ ไร่ (ข) พื้นที่ เกษตรกรรมและที่กรังว่างเปล่า ประมาณ ๓,๐๗๕ ไร่ (ค) พื้นที่ทำเหมืองโครงการ

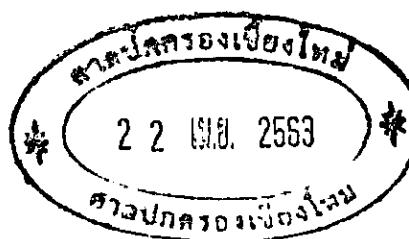

ประมาณ ๘๙๒ ไร่ (ง) พื้นที่ชุมชน ประมาณ ๑๙ ไร่ และ (จ) พื้นที่อื่น ๆ ประมาณ ๔๙๐ ไร่ และ (๒) การใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี ๓ กิโลเมตร สามารถจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินได้ดังนี้ (ก) พื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๔,๕๗๘ ไร่ (ข) พื้นที่เกษตรกรรมและกรร江ว่างเปล่า ประมาณ ๙,๙๖๓ ไร่ (ค) พื้นที่เหมืองแร่ ในรัศมี ๓ กิโลเมตร ไม่มีการประกอบกิจการทำเหมืองแร่ ยกเว้นพื้นที่โครงการ (ง) พื้นที่ชุมชน จะเป็นที่ดังของชุมชนบ้านแหงได้ซึ่งอยู่ห่างจากโครงการไปประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๗๐๓ ไร่ (จ) พื้นที่อื่น ๆ จะเป็นที่ดังของอ่างเก็บน้ำแม่เมือง ซึ่งอยู่ห่างจากโครงการไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๒ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๑,๖๗๒ ไร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นชอบกับการทำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นการทั่วไปดังนี้ (๑) ให้มีจุดรับเรื่องร้องทุกข์ความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากกิจกรรมการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยผู้ถือประทานบัตรจะต้องดำเนินการแก้ไขและให้ความช่วยเหลือด้วยความเป็นธรรม และให้มีคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์เข้ามาตรวจสอบดังแต่เปิดทำเหมืองจนสิ้นอายุประทานบัตร (๒) หากได้รับการร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการดำเนินโครงการหรือสาธารณประโยชน์ได้รับความเสียหาย เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ถือประทานบัตรไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องหยุดการทำเหมือง แล้วแก้ไขเหตุแห่งความเดือดร้อนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะดำเนินการต่อไปตั้งแต่เปิดทำเหมืองจนสิ้นอายุประทานบัตร (๓) ปรับปรุงพื้นพื้นที่โครงการที่ฝ่ายการทำเหมืองแร่แล้วและพื้นที่สิ้นสุดการใช้ประโยชน์ตามแผนงานที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบทุกปี ตั้งแต่เปิดทำเหมืองจนสิ้นอายุประทานบัตร (๔) เมื่อได้รับประทานบัตร ให้ดำเนินการเจาะสำรวจในรายละเอียดเพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนการทำเหมืองอีกครั้งหนึ่ง โดยต้องขอความเห็นชอบแผนการทำเหมืองจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รวมทั้งทำการวิเคราะห์คุณสมบัติของดินเพิ่มเติมเรื่องความซึมได้ของน้ำใต้ดิน (Premeability) ในบริเวณพื้นที่โครงการเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลการบดอัดดินในบริเวณชุมเหมืองและที่เก็บกองเปลือกดินของโครงการ โดยให้ดำเนินการเมื่อได้รับ

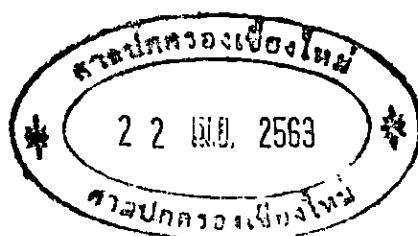

อนุญาตประทานบัตรแล้ว (๕) ในระหว่างการทำเหมือง หากพบโบราณวัตถุหรือร่องรอยทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี จะต้องรายงานและขอความร่วมมือจากการศึกษาการเข้าไปตรวจสอบพื้นที่ ทั้งนี้ ในระหว่างสำรวจจะต้องหยุดการทำเหมืองโดยทันที และหากพิสูจน์แล้วพบว่าเป็นแหล่งที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ผู้ถือประทานบัตรจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีข้อเรียกร้องใด ๆ ตั้งแต่เปิดการทำเหมืองจนสิ้นสุดอายุประทานบัตร (๖) รายงานผลการปฏิบัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ตั้งแต่เปิดการทำเหมืองจนสิ้นสุดอายุประทานบัตร

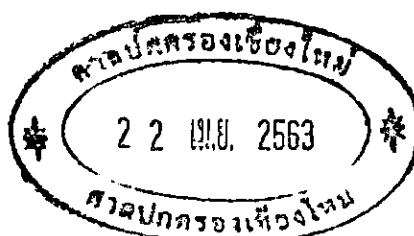
กรณีเส้นทางคมนาคมและทางสัญจรในพื้นที่บริเวณโครงการ การคมนาคมเข้าสู่พื้นที่คำขอประทานบัตร เริ่มจากทางหลวงหมายเลข ๑ (ลำปาง – งาว) ถนนลาดยางขนาด ๔ ช่องจราจร (ไป – กลับ อย่างละ ๒ ช่องจราจร) ไปจนถึงหลักกิโลเมตรที่ ๗๘๙ จังหวัดเชียงใหม่ ระยะทาง ๑๕๕ กิโลเมตร เลยออกไปอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร จะพบทางแยกซึ่งไปทางด้านทิศเหนือโดยจะมีโรงเรียนบ้านหลวงเหนือ วิทยาลัยอนุบาล อุดรธานี วิภาวดี ตรงไปเรื่อย ๆ ตามถนนลาดยางจนพบสี่แยก เลี้ยวไปทางด้านขวาเมื่อ (ทางด้านซ้ายมีจะเป็นโรงเรียนประชารัฐธรรมคุณ) ไปตามเส้นทางถนนลาดยางผ่านหน้าโรงเรียนดอนชัยวิทยา ประมาณ ๘ กิโลเมตร เลยสถานีบริการน้ำมันบ้านอิมใจ (อยู่ทางด้านขวาเมื่อ) ไปประมาณ ๒๐๐ เมตร เลี้ยวซ้ายไปตามทางตรงผ่านเข้าสู่ชุมชนบ้านแหงเหนือและชุมชนบ้านแหงใต้ เลี้ยวซึ่งไปทางทิศเหนืออีกประมาณ ๒ กิโลเมตร ก็จะถึงที่ตั้งโครงการ ซึ่งในบริเวณดังกล่าวจะมีเส้นทางที่ราชภัฏใช้สัญจรติดต่อระหว่างหมู่บ้าน ๒ เส้นทาง โดยเส้นทางที่หนึ่งต่อจากเส้นทางในชุมชนบ้านแหงเหนือซึ่งไปทางด้านทิศเหนือเข้าไปในพื้นที่เขตป่าสงวนแหงชาติที่อยู่ต่อนใน มีลักษณะเป็นถนนลูกรัง กว้างประมาณ ๑๐ เมตร มีระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร และเส้นทางที่สองไปทางทิศตะวันออกผ่านชุมชนบ้านแหงเหนือไปยังพื้นที่สวนปาล์มอ่างเก็บน้ำแม่เมือง มีลักษณะเป็นถนนลูกรัง กว้างประมาณ ๑๐ เมตร และยาวประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ซึ่งในระยะเตรียมการจะใช้เส้นทางปกติที่ชุมชนใช้ในการติดต่อเป็นเส้นทางเคลื่อนย้ายเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยมีช่วงระยะเวลาดำเนินการสั้น ๆ ผลกระทบจึงอยู่ในระดับต่ำสำหรับในระยะดำเนินการ เนื่องจากโครงการมีอัตราการผลิตแร่สูงสุดประมาณ ๑ ล้าน

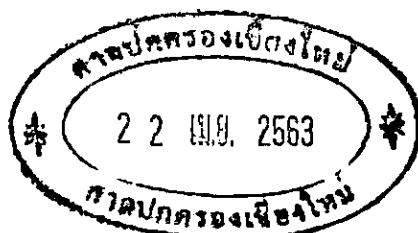
เมตริกตัน/ปี โดยจะทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง และทำงานหนึ่งปีประมาณ ๓๐๐ วัน ดังนั้น จึงมีอัตราการผลิตเฉลี่ยประมาณ ๓,๓๐๐ เมตริกตัน/วัน ซึ่งโรงงานแต่งแร่ที่อยู่ภายในโครงการสามารถแต่งแร่ได้วันละ ๑,๗๖๐ เมตริกตัน/วัน หากใช้รถบรรทุกเท้ายานดัดน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕ ตัน/เที่ยว จะต้องใช้รถบรรทุกสินแร่ถ่านหินออกจากพื้นที่โครงการประมาณ ๗๐ เที่ยว/วัน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเส้นทางการสัญจรที่มีอยู่เดิม ของราชภูมิ และเพื่อป้องกันฝุ่นละอองและเสียงจากบานพานะที่เกิดจากการขันส่งที่มีต่อชุมชนบ้านแหงเนื้อและบ้านแหงใต้ที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของโครงการ ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานจึงกำหนดให้ใช้เส้นทางใหม่ ๒ เส้นทาง สำหรับใช้เป็นเส้นทางขันส่งแร่ถ่านหิน ออกจากพื้นที่โครงการ คือ (ก) เส้นทางขันส่งแร่เส้นที่ ๑ (ไอล์ฟสถานีบริการน้ำมัน PT) อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่โครงการ มีลักษณะเป็นถนนลูกรัง กว้างประมาณ ๒ – ๓ เมตร มีระยะทางก่อนถึงทางเข้า – ออก ทางหลวงหมายเลข ๑ ประมาณ ๗.๗ กิโลเมตร โดยบริเวณที่ติดกับทางหลวงหมายเลข ๑ จนถึงจุดที่เชื่อมต่อกับถนนลูกรัง จะเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก มีระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร รวมระยะทางจากโครงการถึงทางหลวงหมายเลข ๑ ประมาณ ๙.๗ กิโลเมตร ทั้งนี้ ถนนดังต่อไปนี้ที่ต่อ กับถนนคอนกรีต เสริมเหล็กจะเป็นเส้นทางที่ผ่านเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่การเกษตร และ (ข) เส้นทาง ขันส่งแร่เส้นที่ ๒ (บริเวณทางเข้าร้านข้าวแกงโสภา) อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของพื้นที่โครงการ มีลักษณะเป็นถนนลูกรัง กว้างประมาณ ๒ – ๓ เมตร เส้นทางส่วนใหญ่ จะผ่านพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่การเกษตร พนบฯ มีบ้านเรือนราชภูมิตั้งอยู่ริมถนน ๑ หลัง บ้านพักชั่วคราวของเกษตรกร ๒ หลัง รวมระยะทางประมาณ ๗.๘ กิโลเมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้เห็นชอบกับการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะ เตรียมการ ดังนี้ (๑) ปรับปรุงทางสาธารณูปโภคที่ใช้เป็นเส้นทางขันส่งแร่ก่อน ออกจากทางหลวงหมายเลข ๑ ที่จะทำการตัดเข้าพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติแม่งาฟังชัย จำนวน ๒ เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางขันส่งแร่ ๑ เข้า – ออก ไอล์ฟสถานีบริการน้ำมัน PT ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร และเส้นทางขันส่งแร่ ๒ เข้า – ออก ด้านข้างร้านอาหาร ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทาง ๘ กิโลเมตร โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุ ประมาณบันได (๒) จัดทำป้ายเดือนภัยให้ระวังรถบรรทุกและป้ายจำกัดความเร็วรถบริเวณ

เส้นทางขันส่งแร่ก่อนถึงทางหลวงหมายเลข ๑ ระยะ ๕๐๐ เมตร โดยให้มีระยะห่างด้านละ ๕๐, ๑๐๐ และ ๒๐๐ เมตร ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทานบัตร (๓) จัดทำป้ายเดือนกัยให้ระวังรถบรรทุกเข้า – ออก และป้ายจำกัดความเร็วรถบริเวณทางที่ตัดผ่านภัยในพื้นที่โครงการทั้ง ๒ เส้นทาง เพื่อเตือนราษฎรที่ใช้เส้นทางระวังรถบรรทุกและเดือนพนักงานจำกัดความเร็วรถตามที่กำหนด ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดูแลให้อยู่ในสภาพดีตลอดอายุปะทานบัตร และในระยะดำเนินการได้กำหนดไว้ ดังนี้ (๑) ขันส่งแร่ออกสู่ภายนอกโครงการไปยังทางหลวงหมายเลข ๑ โดยใช้เส้นทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และห้ามขันส่งแร่ผ่านพื้นที่ชุมชนทางด้านทิศใต้ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุปะทานบัตร (๒) การบรรทุกแร่ เปลือกติด และเศษหินทุกครั้งจะต้องทำการปิดคลุมผ้าใบให้มิดชิด รวมทั้งต้องปิดฝากระยะข้างและท้ายของรถบรรทุกให้เรียบร้อย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการตกหล่นของแร่หรือการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง รถบรรทุกแร่ของโครงการจะต้องดิดป้ายชื่อโครงการและหมายเลขโทรศัพท์ไว้ให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนเพื่อรับข้อร้องเรียนจากผู้ใช้ถนนร่วมกับโครงการตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุปะทานบัตร (๓) ดูแลรักษาสภาพเส้นทางให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดอยู่เสมอ และในการนี้เกิดการชำรุดเสียหายจะต้องรับดำเนินการปรับปรุงทันที ควบคุมนำหน้ารถบรรทุกและความเร็วรถบรรทุกแร่ให้เป็นไปตามที่ราชการกำหนดโดยเฉพาะช่วงที่บรรทุกแร่ผ่านทางที่ตัดผ่านภัยในพื้นที่โครงการ และเส้นทางภายนอกโครงการทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือก่อนออกสู่ทางหลวงหมายเลข ๑ ให้ใช้ความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพถนนไม่ให้เกิดการชำรุดเสียหาย รวมทั้งกำชับให้พนักงานระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุปะทานบัตร (๔) ตรวจเช็ครถบรรทุกแร่ เช่น ระบบห้ามล้อ ระบบไฟฟ้า การทำงานของเครื่องยนต์ระบบเกียร์ และอื่น ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีและปลอดภัยอยู่เสมออย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุปะทานบัตร (๕) ดูแลรักษาป้ายเดือน ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดอยู่เสมอ ถ้าหากเกิดการชำรุดเสียหายให้รับดำเนินการซ่อมแซมโดยทันทีตลอดระยะดำเนินการและตลอดอายุปะทานบัตร

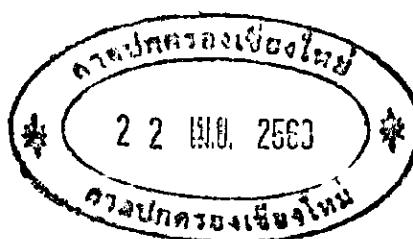
กรณีสภาพเศรษฐกิจและสังคม ตำบลบ้านแหงมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๕๓.๕๖ ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น ๘ หมู่บ้าน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีจำนวนประชากร ทั้งหมด ๖,๗๑๙ คน และ ๒,๐๖๗ ครัวเรือน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ได้แก่ อาชีพรับจ้าง ค้าขาย และอาชีพรับราชการ ตามลำดับ มีโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา ๑ แห่ง (โรงเรียนบ้านแหงใต้ หมู่ที่ ๒) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑ แห่ง (โรงเรียนบ้านบ่อห้อ หมู่ที่ ๔) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง (บ้านแหงใต้ บ้านแม่งอน และบ้านบ่อห้อ) วัดทางศาสนาพุทธ ๕ วัด (หมู่ที่ ๑ - ๔ และหมู่ที่ ๖) สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๘) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๒ แห่ง (หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๕) เส้นทางคมนาคม เพื่อเข้าสู่ตำบลบ้านแหงสามารถเข้าได้ ๒ ทาง คือ ทางถนนลาดยางจากตำบลหลวงเหนือ หมู่ที่ ๖ (บ้านทุ่งโป้า) ผ่านบ้านบ่อห้อ (หมู่ที่ ๔) และถนนลาดยางที่ต่อมาจากบ้านดอนไชย (หมู่ที่ ๔) ตำบลหลวงเหนือ ผ่านเข้าทางบ้านแหง หมู่ที่ ๑, ๓, ๗ และ ๘ ซึ่งในรัศมี ๓ กิโลเมตร จากโครงการจักรอุบคลุณ ๓ ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านแหงเหนือ หมู่ที่ ๑ และที่ ๗ ชุมชนบ้านแหงใต้ หมู่ที่ ๒ และชุมชนชาวเขาเผ่าเย้า หมู่ที่ ๑ การประกอบกิจการ ทำเหมืองแร่ถ่านหินอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะ กลุ่มประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปจะมีโอกาสเข้าทำงานกับโครงการ ไม่ต้อง อพยพเข้าไปทำงานในเมืองหลวง มีรายได้ที่แน่นอน และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถ ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้ ยังทำให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการค่าภาคหลวงเป็นเงินจำนวน ๓๑๖,๕๕๗,๔๐๒ บาท และทำให้รัฐมีรายได้จากการค่าตอบแทนพิเศษเป็นเงินจำนวนมากกว่า ๔๐ ล้านบาท โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหงจะได้รับเงินค่าภาคหลวงแร่ จำนวน ๕๗,๐๕๒,๓๓๒ บาท และรายได้จากการภาษีเงินได้พึงประเมินของโครงการตามที่บัญญัติไว้ ในประมวลรัชภูมิเพื่อนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน อันจะก่อให้เกิดการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งในท้องถิ่นและในเศรษฐกิจโดยรวม ส่วนผลกระทบทางลบอาจทำให้ประชาชนวิตกกังวล เกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปและปัญหาสุขภาพอนามัย ผู้ถูกฟ้องดคที่ ๕ จึงเห็นชอบกับการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะ เตรียมการ ดังนี้ (๑) ประสานกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และจังหวัดลำปาง เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและแก้ไขข้อขัดแย้งในรูปพหุภาคี ประกอบด้วย

นายอำเภอฯ เป็นประธาน ตัวแทนโครงการ ผู้นำหรือตัวแทนที่มาจากหน่วยงานท้องถิ่น บริเวณพื้นที่ตั้งโครงการ และตัวแทนฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการ ให้แล้วเสร็จก่อนเปิด ทำเหมือง และรายงานผู้อุทกฟ้องคดีที่ ๖ เพื่อทราบปีละ ๑ ครั้ง โดยจะต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๒) แต่งตั้งตัวแทน โครงการ หน่วยงานราชการ และตัวแทนชุมชนใกล้เคียง เป็นคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ กำหนดที่สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อชุมชน ประชาสัมพันธ์โครงการ ตรวจสอบข้อร้องเรียน ประสานงานกับสื่อมวลชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และราชภูมิบริเวณโดยรอบโครงการ และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเสนอรายงานผลการดำเนินงาน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปีละ ๑ ครั้ง โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๓) จัดทำแผนมวลชนสัมพันธ์รวมถึงกิจกรรม ช่วยเหลือชุมชนตามที่กำหนดไว้ให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง โดยจะต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๔) จัดทำแผน ประชาสัมพันธ์การทำเหมืองแร่ของโครงการผ่านไปยังผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ในท้องที่ตำบล บ้านแหง ในรูปแบบของแผ่นพับอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง หรืออาจส่งเป็นรายงานแผน ประชาสัมพันธ์การทำเหมืองแร่ไปยังชุมชนตามเงื่อนไขระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ ทั้งนี้ รายละเอียดข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์ได้แก่ (ก) กำหนดเปิดดำเนินการ (ข) รายละเอียด กิจกรรมของโครงการ (ค) ความต้องการบุคลากร (ง) ผลกระทบต่อชุมชน (จ) ผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉ) มาตรการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ การดำเนินการตาม (๔) (ก) – (ฉ) ต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๕) จัดให้มีกล่องแสดง ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการ โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๖) จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนภายหลังได้รับอนุญาต ประทานบัตร โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอด อายุประทานบัตร (๗) พิจารณาจ้างแรงงานในท้องถิ่นเป็นหลัก โดยจะต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๘) จัดตั้งกองทุน พื้นฟูพื้นที่จากการทำเหมืองแร่ โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมือง และดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๙) จัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนภายในหลังได้รับอนุญาตประทานบัตร โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มทำเหมืองและดำเนินการตลอดอายุประทานบัตร (๑) จัดตั้งกองทุนเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการจนกระทั่งสิ้นสุดอายุประทานบัตร รวมระยะเวลาอย่างทุน ๑๐ ปี และในระยะดำเนินการได้กำหนดไว้ดังนี้ (๑) ปฏิบัติตามแผนมวลชนสัมพันธ์การทำเหมืองแร่ของโครงการโดยแจ้งผ่านไปยังผู้ใหญ่บ้าน กำหนด ในเขตท้องที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ทั้งนี้ ให้จัดทำเป็นแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์โครงการอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง หรือส่งรายงานแผนมวลชนสัมพันธ์การทำเหมืองแร่ของโครงการไปยังชุมชนเพื่อประชาสัมพันธ์ตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่ต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๒) สนับสนุนกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในชุมชนใกล้เคียงโครงการ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๓) ประชาสัมพันธ์ผลการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและดูแลรักษาป้ายประชาสัมพันธ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชุมชนโดยรอบโครงการเพื่อให้ชุมชนใกล้เคียงได้รับทราบตลอดระยะเวลาดำเนินการ และตลอดอายุประทานบัตร (๔) หากเกิดความเสียหายจากกิจกรรมการทำเหมืองที่มีต่อบ้านเรือนของประชาชนใกล้เคียงโครงการ จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขและชดเชยค่าเสียหายตามความเหมาะสมและยุติธรรมตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๕) ให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการบริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในห้องที่หมู่ที่ ๑ และที่ ๗ บ้านแหงเนื้อและสำนักงานของโครงการ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๖) ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัดเพื่อลดความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นภายหลังเปิดดำเนินโครงการ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๗) ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกองทุนพื้นฟูพื้นที่จากการทำเหมืองแร่ กองทุนเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ กองทุนพัฒนาชุมชน และกองทุนประกันความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างเคร่งครัด ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๘) รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ในระหว่างการประชุมหมู่บ้านหรือการประชุมองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแหงเพื่อรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำเหมือง ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๙) สร้างความสัมพันธ์

ที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ราชการในห้องถินและคนในชุมชนโดยการพูบะเยี่ยมเยือนหน่วยงานห้องถินและคนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่อาจเกิดขึ้นจากการตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๐) แจ้งหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ที่สามารถติดต่อกับโครงการได้ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้านเพื่อเป็นช่องทางสื่อสารที่ทำให้เกิดความอุ่นใจและก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโครงการกับชุมชนใกล้เคียง ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๑) หากมีประเด็นปัญหาข้อวิตกังวลและห่วงใยของชุมชนต่อการดำเนินงานจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทันที ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๒) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่คนในชุมชนใกล้เคียง เช่น การจัดกิจกรรมเยี่ยมชมพื้นที่โครงการ ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๓) เมยแพร์ความก้าวหน้าของโครงการผ่านสื่อห้องถิน (วิทยุชุมชน/เสียงตามสาย/หอกระจายข่าว) ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๔) เมยแพร์ข้อมูลแก่ชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ประกอบด้วยผลการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๕) สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมเฝ้าระวังภาวะสุขภาพของประชาชนในชุมชน ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร (๑๖) สอบถามทัศนคติและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ ปัญหาที่เกิดจากโครงการ และความวิตกกังวลเกี่ยวกับการทำเหมือง ปีละ ๒ ครั้ง ตลอดระยะเวลาดำเนินการและตลอดอายุประทานบัตร

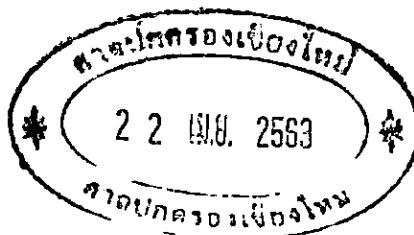
กรณีการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ตรวจสอบกระบวนการจ้างแก่ผู้มีส่วนได้เสียในการสำรวจความคิดเห็นและแผนดำเนินการเพื่อจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้วเห็นว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กำหนด โดยมีการกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นราษฎรหัวหน้าครัวเรือน คู่สมรส หรือสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่สำรวจเป็นระยะเวลา ๑ ปี ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแหงได้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

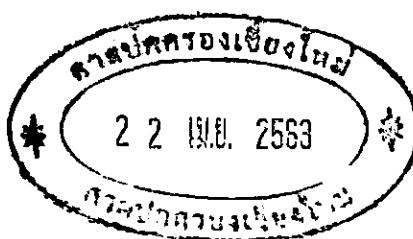
พบว่า หมู่ที่ ๑ ที่ ๗ และที่ ๒ มีจำนวนครัวเรือน เท่ากับ ๓๔ ครัวเรือน ๒๕๗ ครัวเรือน และ ๑๙๖ ครัวเรือน ตามลำดับ ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานจึงได้นำมาเป็นฐานข้อมูลในการสำรวจประชากรตัวอย่างและวิธีสุ่มตัวอย่าง รวมทั้งการแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จะทำการสำรวจดังนี้ (๑) ผู้นำชุมชนจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกสอบถามจากพระครูสิภานุญาติรักษาเจ้าคณะอำเภอฯและเจ้าอาวาสวัดบุญยืน นายเกรียงศักดิ์ สร้อยคำ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ นายสงวน ยางเครือ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ นางทองอินทร์ ทองใบ สมาชิกสภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ และนายเกรียงไกร สร้อยคำ สมาชิกสภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ (๒) ประชากรตัวอย่างในระยะ ๐.๕ กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ถ้าในรัศมีห่างจากโครงการไม่เกิน ๐.๕ กิโลเมตร มีครัวเรือนของประชาชนอยู่ไม่เกิน ๔๐ ครัวเรือน ให้ทำการสำรวจความคิดเห็นจำนวนประชากรดังกล่าวทั้งหมด ซึ่งในกรณีโครงการที่พิพากษารัศมีห่างจากพื้นที่โครงการ ๐.๕ กิโลเมตร มีบ้านเรือนของราชภรรยาอยู่เพียง ๑๓ หลังคาเรือน และ (๓) ประชากรตัวอย่าง ในรัศมี ๓ กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และคำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของทาโร่ ยามาเนะ (Toro Yamane, ๑๙๗๓) โดยหมู่ที่ ๑ มีครัวเรือนที่ถูกสุ่มสัมภาษณ์เท่ากับ ๑๑๖ ตัวอย่าง หมู่ที่ ๗ มีครัวเรือนที่ถูกสุ่มสัมภาษณ์เท่ากับ ๘๓ ตัวอย่าง และหมู่ที่ ๒ มีครัวเรือนที่ถูกสุ่มสัมภาษณ์เท่ากับ ๖๖ ตัวอย่าง และมีบ้านเรือนราชภรรยาอยู่ริมเส้นทางที่จะกำหนดให้เป็นเส้นทางการขนสินแร่ออกจากพื้นที่โครงการ จำนวน ๓ หลังคาเรือน (สำรวจทั้ง ๓ หลังคาเรือน) รวมทั้งผู้นำชุมชน จำนวน ๕ ตัวอย่าง ซึ่งก่อนที่จะมีการสำรวจความคิดเห็นประชาชนครั้งที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ออกไปประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตของการศึกษา รายละเอียดของที่ดังโครงการ เปื้องต้น ลักษณะของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีโครงการทั้งทางบวกและทางลบ วัตถุประสงค์ของโครงการ และผลประโยชน์ที่ชุมชนในท้องถิ่นจะได้รับ การประชาสัมพันธ์ ครั้งที่ ๒ เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คุณภาพอากาศ เสียง อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำ การคมนาคม เศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข อาชีวอนามัย และความปลอดภัย แต่เนื่องจากในขณะนั้นได้มีการจัดตั้ง

กลุ่มรักษ์บ้านแหงเพื่อต่อต้านคัดค้านการดำเนินโครงการอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมกับปิดกั้น ตรวจสอบไม่ให้บุคคลภายนอกผ่านเข้าไปในชุมชนเพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานจึงต้องมอบหมายให้บุคคลในพื้นที่ดำเนินการแทน โดยเริ่ม ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๕ – ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวมเป็น ตัวอย่างประชากรที่สัมภาษณ์หั้งสิ้น ๒๗๓ ตัวอย่าง สรุปผลการสำรวจและรับฟัง ความคิดเห็นได้ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การกำหนดขอบเขตของการศึกษาควรให้ ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คุณภาพอากาศ เสียงดังรบกวน การคมนาคม ทรัพยากรป่าไม้ โบราณสถาน โบราณคดี และสิ่งที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ให้มากที่สุด และมีข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการทำเหมือง ได้แก่ ปัญหาฝุ่นละออง เสียงดังรบกวน แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่อาจมีการปนเปื้อน และเส้นทางคมนาคมของชุมชน อาจได้รับความเสียหายจากการทำเหมืองแร่ การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๕ – ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้เพิ่มจำนวนประชากร ที่จะสำรวจและสัมภาษณ์จากครั้งที่ ๑ เป็น ๒๙๐ ตัวอย่าง เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่ศึกษา ที่มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นแม้จะไม่มากก็ตาม โดยเป็นประชากรตัวอย่างจากหมู่ที่ ๑ จำนวน ๑๕๐ ตัวอย่าง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๔๑ ตัวอย่าง และหมู่ที่ ๒ จำนวน ๗๑ ตัวอย่าง และมีการแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างเข้าเดียวกับการสำรวจครั้งที่ ๑ แต่ในส่วนของ กลุ่มผู้นำชุมชนได้เพิ่มประชากรตัวอย่างจากเดิม ๕ ตัวอย่าง เป็น ๙ ตัวอย่าง โดยได้เพิ่ม ประชากรตัวอย่าง นายเจษฎา บัวเงิน นายวัชรินทร์ ชาตะโชติ นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล นายบุญสนอง เทพฯ สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล และนายวิชาญ ล่าจวน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รวมเป็นตัวอย่างที่จะสัมภาษณ์ในการสำรวจ ความคิดเห็นครั้งที่ ๒ หั้งสิ้น ๓๐๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการสำรวจและรับฟังความคิดเห็น คล้ายกับการสำรวจครั้งที่ ๑ เมื่อผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้จัดทำร่างรายงานเสร็จแล้ว ได้ทำการสำรวจและรับฟังความคิดเห็นอีกรอบ โดยเพิ่มจำนวนประชากรตัวอย่างที่จะสำรวจ และสัมภาษณ์จากครั้งที่ ๒ เป็น ๓๐๐ ตัวอย่าง เพื่อจะได้มีจำนวนข้อมูลให้ครอบคลุม มากยิ่งขึ้น โดยเป็นประชากรตัวอย่างจากหมู่ที่ ๑ จำนวน ๑๓๐ ตัวอย่าง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๙๕ ตัวอย่าง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๙๕ ตัวอย่าง และมีการแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่าง เข้าเดียวกับการสำรวจครั้งที่ ๒ แต่ในส่วนของกลุ่มผู้นำชุมชนได้เพิ่มประชากรตัวอย่าง

จากเดิม ๙ ตัวอย่าง เป็น ๑๐ ตัวอย่าง โดยได้เพิ่มประชากรตัวอย่าง นางแสงเดือน อ่าพุท ครูโรงเรียนบ้านแห่งตัวอย่างที่จะสัมภาษณ์ในการสำรวจความคิดเห็นครั้งที่ ๓ ทั้งสิ้น ๓๑๓ ตัวอย่าง ซึ่งผลการสำรวจและรับฟังความคิดเห็น ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ไม่ให้ความเห็นชอบกับรายงานโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เพราะจากข้อมูลผลการศึกษาพบว่า ราชภูมิในพื้นที่มีความขัดแย้งกันทางแนวความคิดจึงได้ให้ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานกลับไปทบทวนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และให้บุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ทำการศึกษาในเชิงลึกจากกลุ่มประชากรที่ไม่ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นว่ามีสาเหตุมาจากปัจจัยใด และเมื่อได้ทราบถึงสาเหตุ ดังกล่าวแล้วให้นำมากำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ต่อไป ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้มอบหมายให้นักวิชาการอิสระทางด้านสังคมศาสตร์ศึกษาทบทวนในประเด็นดังกล่าว พบว่า มีกลุ่มประชากรที่ไม่ให้ความร่วมมือแยกเป็นรายหมู่บ้าน ได้ดังนี้ หมู่ที่ ๑ จำนวน ๗๓ ครัวเรือน หมู่ที่ ๗ จำนวน ๖๖ ครัวเรือน และหมู่ที่ ๒ จำนวน ๓๓ ครัวเรือน รวมทั้ง ๓ หมู่บ้าน จำนวน ๑๗๒ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนแก่นนำในการคัดค้าน จำนวน ๓๓ ครัวเรือน ครัวเรือนแก่นนำที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน ๔ ครัวเรือน ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเชิงลึกจากผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือในครั้งแรกและครั้งต่อ ๆ มา โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ทางสังคมศาสตร์เชิงลึกระหว่างวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ – ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยแบ่งกลุ่มการสำรวจออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครัวเรือนแก่นนำที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน ๔ ราย กลุ่มครัวเรือนของผู้ที่เป็นแก่นนำคัดค้านโครงการ จำนวน ๒๙ ตัวอย่าง และกลุ่มครัวเรือนของผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือในการสำรวจความเห็นซึ่งเป็นครัวเรือนทั่วไป จำนวน ๑๔๙ ตัวอย่าง สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ (ก) กลุ่มครัวเรือนแก่นนำที่เป็นผู้นำชุมชน พบว่า ปัญหาหลักของการไม่ให้ความร่วมมือ เนื่องจากกลัวว่าเมื่อมีโครงการเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพเหมือนเช่นกรณีที่เกิดขึ้นกับเหมืองถ่านหินที่อำเภอแม่เมาะ และมีทัศนคติต่อโครงการว่าไม่มีความจริงใจต่อชุมชน เพราะในตอนแรกได้ให้ข้อมูลกับราชภูมิว่าจะใช้พื้นที่ดังกล่าว

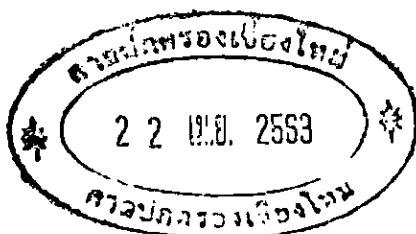

ในการปลูกต้นไม้เพื่อนำไปผลิตเป็นเยื่อกระดาษจึงไม่เห็นด้วยกับการขอประทานบัตร (ข) กลุ่มครัวเรือนของผู้ที่เป็นแกนนำคัดค้านโครงการ ส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะให้ข้อคิดเห็น มืออยู่เพียง ๑๐ ตัวอย่างที่ให้ความคิดเห็นถึงการโட้ແย়ังคัดค้านโครงการ โดย ๕ ใน ๑๐ ตัวอย่าง วิตกกังวลว่าการมีโครงการจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เมื่อ่อนชันที่เกิดขึ้นกับเมืองถ่านหินที่อำเภอแม่เมะ กลัวต้องย้ายสถานที่ทำการใหม่ และวิตกกังวลเกี่ยวกับราคาน้ำที่ดินซึ่งได้รับการชดเชยโดยไม่เป็นธรรม ประกอบกับบุคคลในครัวเรือนแกนนำทั้งหมดมีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการขอประทานบัตร (ค) กลุ่มครัวเรือนของผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือซึ่งเป็นครัวเรือนทั่วไป พบร้า จำนวนผู้ที่มาให้สัมภาษณ์ ๗๗ ใน ๑๔๙ ตัวอย่าง วิตกกังวลว่าการมีโครงการจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมเมื่อ่อนชันกรณีที่เกิดขึ้นกับเมืองถ่านหินที่อำเภอแม่เมะ และกลัวต้องย้ายสถานที่ทำการใหม่ และมีจำนวนผู้ที่มาให้สัมภาษณ์ ๔๕ ใน ๑๔๙ ตัวอย่าง วิตกกังวล เกี่ยวกับราคาน้ำที่ดินซึ่งได้รับการชดเชยโดยไม่เป็นธรรม โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๓๓ ใน ๑๔๙ ตัวอย่าง อ้างว่า ลักษณะของการซื้อขายที่ไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นจริง และ ๑๒๕ ใน ๑๔๙ ตัวอย่าง ได้แสดงทัศนคติอย่างชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับการทำเหมือง ส่วน ๒๕ ใน ๑๔๙ ตัวอย่าง ไม่ให้ความคิดเห็นใด ๆ เนื่องจากกลัวอันตรายและไม่ต้องการจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่กำลังขัดแย้งกันอยู่

สำหรับข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนที่ว่า มีเส้นทางสาธารณูปโภคใช้เข้าไปในที่ทำการและหาประโยชน์จากของป่าเพื่อมาบริโภค และจำหน่ายเป็นรายได้ของครอบครัวหลายเส้นทางมากกว่าที่ระบุไว้ นั้น เป็นข้อเท็จจริง ที่มืออยู่ก่อนพื้นที่ในบริเวณดังกล่าวจะถูกบุกรุก แผ้วถาง จนมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม เมื่อเดิมที่เป็นป่าจุบันหงส์ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนไม่มีพยานหลักฐานใดยืนยัน อีกทั้งเส้นทางสัญจรอื่นตามที่กล่าวอ้างอาจเป็นการถือวิสาหะเดินผ่าน หรือใช้เส้นทางดังกล่าวในการลำเลียงผลิตผลทางการเกษตรเพื่อนำกลับไปยังบ้านเรือนที่อยู่ในชุมชนเฉพาะช่วงฤดูกาลเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวโดยผู้ที่ใช้สิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินเดิมกล่าวไม่เคยอุทิศโดยตรงหรือโดยปริยายให้เป็นที่ดินสาธารณะ เส้นทางที่ใช้ในการสัญจรตั้งกล่าวจึงหาใช้เป็นทางสาธารณะอันเป็นสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

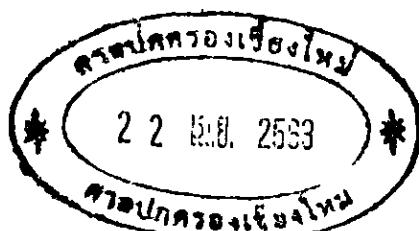
และพานิชย์แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๔๗ - ๒๖๔๘/๒๕๓๑ ส่วนข้อกล่าวอ้างที่ว่า ข้อมูลในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการที่พิพาก เป็นข้อมูลที่ไม่ตรงตามความจริง เป็นความรู้สึกและความเชื่อของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อย แปดสิบหกคนเอง อีกทั้งเป็นเพียงการกล่าวอ้างโดย ๆ ไม่มีหนังสือและไม่นำเข้าถือ สำหรับ ข้อกล่าวอ้างที่ว่า โครงการที่พิพาก เป็นโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรงจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น ตามประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้าน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เอกสารท้ายประกาศ ลำดับที่ ๒.๓ กำหนดให้โครงการเหมืองแร่ถ่านหินเฉพาะที่มี การล้ำเลี้ยงถ่านหินออกพื้นที่โครงการด้วยรถยก ตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/เดือน หรือตั้งแต่ ๒,๔๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี ขึ้นไปทุกขนาดเท่านั้นที่ต้องดำเนินการตามเจตนาณ์ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เนื่องจากโครงการที่พิพาก มีโรงแร่ร่องแต่งแร่อยู่ภายนอกในเขตพื้นที่ประทานบัตรซึ่งสามารถ แต่งเร่ได้วันละประมาณ ๑,๗๖๐ เมตริกตัน/วัน และแร่ถ่านหินที่ผ่านการแต่งแล้วจะส่งไป จำหน่ายยังพื้นที่ภายนอกโครงการโดยรถบรรทุกขนาด ๒๕ ตัน วันละประมาณ ๗๐ เที่ยว เมื่อคิดหนึ่งเดือนมี ๓๐ วัน จะมีจำนวนถ่านหินที่ล้ำเลี้ยงออกจากร่องที่โครงการด้วย รถยก ๕๒,๕๐๐ เมตริกตัน/เดือน กรณีจึงไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๑๙ ที่ ๒๘ ที่ ๒๙ และที่ ๓๓ เป็นผู้ที่ได้รับการชดเชยเยียวยา จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ขอความยินยอมจาก ส.ป.ก. เพื่อขอใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์เพื่อนำมาดำเนินโครงการไปแล้ว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๑๙ ที่ ๒๘ ที่ ๒๙ และที่ ๓๓ จึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน เสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้ง

ไม่อญ្យในวิสัยที่จะมีคำขอต่อศาลให้ออกคำบังคับกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพื่อให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการที่พิพาทดามาตราก ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัตideiyawakann

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ไม่ทำคำให้การแก่คำฟ้องยื่นต่อศาลภายใต้ศาลกำหนด
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ให้การว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้รับอนุญาตจากการ
ป้าไม่ให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อดำเนินโครงการ
เกษตรกรรมแบบผสมผสาน (วนเกษตร) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยได้เข้ามาดำเนิน
โครงการในพื้นที่ตำบลบ้านแหง อําเภอวงา จังหวัดลำปาง จำนวน ๓ แปลง แปลงที่ ๑
มีเนื้อที่ ๓๗๕ ไร่ แปลงที่ ๒ มีเนื้อที่ ๑๙๕ ไร่ และแปลงที่ ๓ มีเนื้อที่ ๕๕๐ ไร่ รวมจำนวน
พื้นที่ทั้งหมด ๑,๗๖๐ ไร่ ระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘
ได้ปลูกต้นไม้ยืนต้นจำพวกไม้โถเร็ว ไม้ป่าตามสภาพท้องถิ่น ต้นยูคาลิปตัส (ต้นกระดาษ)
และต้นยางพาราเดิมพื้นที่ควบคู่ไปกับการปลูกพิชไร ผักสวนครัว และพืชอื่น ๆ หมุนเวียน
ตามฤดูกาลในท้องถิ่นต่อเนื่องตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเดิมพื้นที่ดังกล่าวมีสภาพเป็น
ป่าเสื่อมโกร姆 ไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่ (เข้าหัวโล้น) ภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ทราบว่า
กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน ได้เคยทำการสำรวจ ศึกษา และวิจัยเกี่ยวกับแร่
ในพื้นที่แห่งนี้ พบร่วม แต่งงานมีแหล่งถ่านหิน ๓ แหล่ง คือ บ้านแหงเหนือ บ้านแหงใต้
และบ้านบ่อห้อ ดังนั้น เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จึงได้ยื่นคำขอ
ประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหินในพื้นที่ตำบลบ้านแหง จำนวน ๕ แปลง ตามคำขอที่
๕/๒๕๕๓ ที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๖/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๘/๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เชด ๓ เชียงใหม่ ได้ตรวจสอบสภาพทางธรณีวิทยาแหล่งแร่
ดังกล่าวแล้ว พบร่วม พื้นที่ดามคำขออยู่ในพื้นที่ศักยภาพแหล่งถ่านหิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
จึงรับคำขอและดำเนินการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ การฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดี
ทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเป็นการใช้สิทธิ์ไม่สุจริตและใช้สิทธิ์ไปในทางที่สร้างความเสียหาย
ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

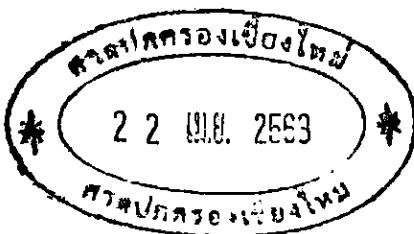
ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนยื่นคำขอ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๗
ขอให้ศาลมีคำสั่งบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือก่อนการพิพากษา โดยสั่งให้ชะลอการดำเนินการได้ ๑

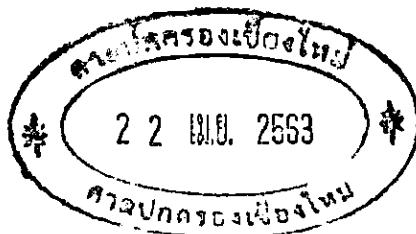
เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามประทานบัตรที่พิพากษา ชีวศึกษาพิจารณาแล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไม่รับคำขอดังกล่าวไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนยื่นคำร้องขอชี้แจงข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ต่อศาลมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับคำฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๖ และที่ ๘ ว่า แม้จะมีการประกาศยกเลิกเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ ทดลอง ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ้างมาแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ก็ไม่อาจถือโอกาสหนึ่มายื่นขอประทานบัตรทำเหมือนแร่ถ่านหินโดยไม่ชอบด้วยขั้นตอนของกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จะต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของประชาชน และมีการจัดการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการและประชาชนบ้านแหง เนื่องจากชุมชนบ้านแหง เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้นำเจ้าหน้าที่และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการได้ส่วนคำขอประทานบัตรโดยไม่มีการแจ้งให้ประชาชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการได้ส่วน ซึ่งข้อเท็จจริงลำหัวยแม่joinไม่ได้เป็นเพียงแหล่งน้ำสายเดียวที่มีอยู่ในพื้นที่คำขอประทานบัตร แต่ยังมีลำหัวยสาขาอื่น ๆ อีก เช่น หัวยไชยชิง หัวยลำหมู หัวยหุ้ง หัวยหลมตัน หัวยโ่อง หัวยโปง หัวยขาเคียง ซึ่งไหลมาบรรจบกันเป็นลำน้ำแม่แหง และลำน้ำjoinให้ราชภารตได้ใช้ในการทำการเกษตรกรรมและหาสัตว์น้ำ และลำน้ำjoinไม่ได้เป็นลำหัวยแหล่งขาดน้ำ เพราะในฤดูฝนยังมีน้ำไหลอยู่ตลอด ส่วนบริเวณป่าเสื่อมโกรกที่มีการกอล่าวอ้างนั้น แท้จริงแล้วราชภารตได้เข้าไปทำงาน ทำไร่ และทำกินอยู่ตลอด ตั้งไม่ได้แคระแกร์น มีการเจริญเติบโตของพันธุ์พืชหลายชนิด ทั้งไม้ยืนต้นและพืชพักรถไม่ทึ่น แทรกตามบริเวณต่าง ๆ ซึ่งพบเห็นได้ง่าย เช่น หน่อไม้ เห็ด อีกทั้งสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าไม้ไม่ได้มีเพียงแค่สัตว์เล็ก ๆ หรือสัตว์เลือยคลาน แต่มีการพบเห็นกระทิงในป่าลึก หมูป่า พนเห็นทุกวัน กวางป่ามีมาให้เห็นบางครั้ง และยังมีสัตว์ป่าพันธุ์หายาก เช่น เก้ง สมัน เลียงผา พบเห็นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้ ยังมีนกยูงผุ้งใหญ่ประมาณ ๓๐ ตัว เข้ามาหากินในบริเวณใกล้กับแหล่งที่อยู่อาศัยของชุมชนบ้านแหง รวมถึงนกกระยาง นกหัวขาวน นกเอี้ยง ค้างคาว ชนนี้ ลิง ตุน อีเห็น ปูผา กระต่าย ตุน มักพบในไร่ของราชภารต บริเวณโดยรอบของพื้นที่คำขอประทานบัตรมีโรงเรียนบ้านแหงหนึ่อตั้งอยู่ ปัจจุบันได้มีการปรับสภาพให้เป็นศูนย์เด็กเล็กบ้านแหงหนึ่อ มีการเปิดการเรียนการสอนสำหรับชั้นเตรียม

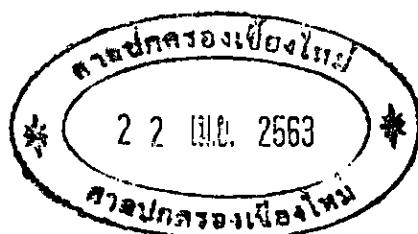
อนุบาล อีกทั้งมีหมู่บ้านผ่าเย้าที่อยู่ในระยะไม่เกิน ๐.๕ กิโลเมตร จากแปลงคำขอ
ประทานบัตรที่ ๙/๒๕๕๓ ส่วนพื้นที่ชุมชนบ้านแหงนั้นมีจำนวน ๑๙ ไร่ ประกอบด้วย
หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ มีประชากรมากถึง ๔๐๐ กว่าหลังคาเรือน นอกจานี้ ยังมีสถานที่
อื่นอีก ได้แก่ วัดบ้านแหง ๑ แห่ง หอพิเมือง ๑ แห่ง ถ้ำหวยบง และกองดินโบราณ สำหรับ
กรณีที่กรมป่าไม้ได้พิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่า
สงวนแห่งชาตินั้น เป็นการรับฟังข้อเท็จจริงเพียงด้านเดียว โดยไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง^๑
จากประชาชน กรณีรายงานการประชุม เรื่อง การรับฟังคำชี้แจงการขอประทานบัตรของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ถูกโต้แย้งโดยผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนและประชาชนในพื้นที่
ปรากฏตามพยานหลักฐานไฟล์บันทึกภาพและเสียงการทำประชุมเมื่อวันที่ ๒๔
กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่มีนาหนันนำเชือกอีกกว่าพยานเอกสารที่ใช้
อ้างในการขอประทานบัตร ส่วนการประชุมสภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน
๒๕๕๓ นั้น ได้มีการนำเอกสารรายงานการประชุมประชุมดังกล่าวไปพิจารณาและใช้เป็น^๒
เอกสารในการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้เพื่อการทำเหมืองแร่ ซึ่งไม่ถูกต้อง จนต่อมา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเมื่อต้องให้
เพิกถอนมติการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ กรณีการจ่ายเงินค่าชดเชยเยียวยา
ให้แก่ราชภูมนั้นไม่ได้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและท้วถึง กล่าวคือ ราชภูมที่ได้รับการชดเชย^๓
เยียวยามีเพียงเฉพาะกลุ่มที่สนับสนุนเท่านั้น แต่กลุ่มที่คัดค้านเป็นจำนวนมากไม่ได้รับ^๔
การชดเชยเยียวยาแต่อย่างใด อีกทั้งโครงการพัฒนาต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ^๕
ในชุมชนก็ไม่ได้มีการจัดทำให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนกรณีการเข้าไปทำการ^๖
ในพื้นที่ป่าของราชภูมไม่ใช่การบุกรุก เพราะบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชน
บ้านแหง หากมีการประกอบกิจการโครงการทำการทำเหมืองแร่ขึ้นจริง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จะระบุว่า ไม่ให้มีการทำเหมืองในทางสาธารณะสายบ้านแหงเนื้อ – บ้านชุนแหง^๗
และลำห้วยแม่ジョン โดยให้มีการเว้นระยะแนวเขตไว้ห่างละ ๕๐ เมตร รวมเป็น ๑๐๐ เมตร^๘
ตลอดแนว แต่ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เนื่องจาก
ลำห้วยแม่ジョンทับสายแร่พาดผ่าน หากไม่มีหน่วยงานได้เข้าไปตรวจสอบจะทราบได้
อย่างไรว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จะไม่ดำเนินการชุดแร่ในบริเวณดังกล่าว อีกทั้งการทำเหมืองแร่
ยังส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำ เกิดมลภาวะทางเสียง ผลกระทบทางอากาศ และการสัญจร

ไปมาระหว่างทางอาจเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดในช่วงที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ จึงต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว การจัดตั้งกลุ่mrรักษบ้านแห่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการปักป้องอนุรักษ์พื้นที่ หรือส่งเสริมภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ภายในชุมชนไม่ได้มีเจตนาที่จะก่อความรุนแรงใด ๆ การประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ แต่ละครั้งใช้เวลาในการพิจารณาที่จำกัด และเปิดโอกาสให้เฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เท่านั้นได้เข้าชี้แจงจึงอาจทำให้พิจารณาข้อมูลไม่รอบด้าน ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารโดยแบ่งรายงานการได้ส่วนประกอบคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ โดยจัดทำเป็นตารางโดยแบ่งลักษณะภูมิประเทศและสภาพพื้นที่ที่ขอทำเหมืองแร่ทั้งในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน ซึ่งกรณีของเขตปฏิรูปที่ดินนั้นปรากฏว่า ศาลปกครองสูงสุดได้เคยมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๓๑/๒๕๖๐ ไว้ว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะต้องเป็นไปตามเจตนาของกฎหมายอย่างยิ่งกว่าการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม แม้ว่าพื้นที่นั้นจะมีศักยภาพในการใช้ประโยชน์อย่างอื่นมากกว่าการเกษตรก็ตาม สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมก็ไม่มีอำนาจให้ความยินยอมบุคคลใดใช้ที่ดินดังกล่าวเพื่อประโยชน์อย่างอื่น กรณีจึงเป็นที่แนชัดแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ไม่สามารถที่จะดำเนินโครงการเหมืองแร่ในที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้

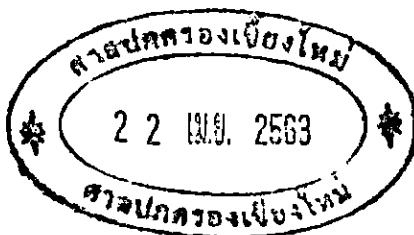
ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ขอส่งสำเนาเอกสารซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือ เรื่อง สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อศาล ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รับรวมไว้ในสำนวนคดีและส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๖ และที่ ๘ ทราบแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า การจัดทำรายงานการได้ส่วนประกอบของบัตรเป็นกระบวนการภายในของเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่ได้กำหนดให้ประชาชนหรือบุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการประกอบกิจการเหมืองแร่ตามประทานบัตรที่พิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ซึ่งมีบทบัญญัติในการกำกับดูแลและการประกอบกิจการที่เข้มงวดและมีโทษรุนแรง นอกจากนี้ ยังต้องปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์

ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลกระทบต่าง ๆ ที่ผู้พ้องคิดทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน มีความกังวลนั้นได้มีการกำหนดมาตรการควบคุมกำกับดูแลไว้อย่างรอบด้านแล้ว อีกทั้งในการประกอบกิจกรรมเมืองแร่ของผู้ถูกพ้องคิดที่ ๙ จะมีเจ้าหน้าที่จากหลาย หน่วยงานกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เมื่อข้อเท็จจริง ในขณะพิจารณาคำขอประทานบัตรที่พิพากษาว่า ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๙ "ได้รับอนุญาต ให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้ว การพิจารณาออกประทานบัตรให้แก่ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๙ จึงชอบด้วย กฎหมายและระเบียบที่กำหนดไว้

ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๔ ไม่ได้ทำคำให้การเพิ่มเติมยืนต่อศาลภายใต้ศาลกำหนด ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๕ และที่ ๖ ให้การเพิ่มเติมว่า การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะต้องจัดทำโดยผู้มีสิทธิจัดทำรายงานและมีรูปแบบรายละเอียดตามที่กำหนด รวมทั้ง ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองและให้ความเห็นชอบเบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้านของผู้ถูกพ้องคิดที่ ๖ ประกอบกับในทางปฏิบัติ กรรมการของ ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๕ จะรับผิดชอบเฉพาะประเด็นที่อยู่ในความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเท่านั้น จึงทำให้แต่ละประเด็นที่กรรมการของผู้ถูกพ้องคิดที่ ๕ จะต้องพิจารณาไม่มากนัก ดังนั้น การใช้เวลาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานจะมากหรือน้อยจึงไม่สามารถ นำมาใช้เป็นเครื่องชี้วัดได้ว่าผลการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งมีความละเอียดหรือรอบคอบ มากกว่ากัน ผู้พ้องคิดทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนได้มีหนังสือขอให้เพิกถอนหนังสือแจ้ง ผลกระทบให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการที่พิพากษ อันเป็นช่วงเวลาสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาไปแล้ว กรณีจึงไม่อยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๕ จะมีหนังสือเรียกให้ผู้พ้องคิดทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนมาให้ถ้อยคำหรือแสดงความคิดเห็น ต่อที่ประชุมได้ สำหรับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๓/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๓๑/๒๕๖๐ ที่พิพากษาให้เพิกถอนระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดิน ไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า "ได้มีการนำคำพิพากษา ดังกล่าวประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ กรณีจึงไม่มีผลกระทบ

ต่อการให้ความยินยอมใช้ประโยชน์ที่ดินของ ส.ป.ก. และการให้ความเห็นชอบรายงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีนี้ ซึ่งมือyu ก่อนที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษา สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนกล่าวอ้างว่า สภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติให้เพิกถอนมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ให้ความเห็นชอบการประกอบกิจการทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีสมาชิกสภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียร่วมลงมติในครั้งนี้ด้วย จึงขัดต่อหลักความเป็นกลางอย่างร้ายแรงถึงขนาดว่าการประชุมเพื่อมติดังกล่าวไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และแม้จะมีผลก็ไม่มีผลบังคับย้อนหลัง ขณะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการที่พิพาทคำสั่งกรมป่าไม้และคำสั่งของ ส.ป.ก. ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ ส.ป.ก. ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ อีกทั้งการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักการของนิติรัฐ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณารายงานโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ โดยรอบคอบแล้วจึงไม่ได้กระทำการใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญว่า ได้ดำเนินการขอประทานบัตรตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ส่วนข้อวิตกกันว่าการทำเหมืองแร่ถ่านหินจะเกิดปัญหาเหมือนเช่นกรณีเหมืองแร่ถ่านหินที่อำเภอแม่เมาะ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีแผนการป้องกันและมีวิธีการที่ก้าวหน้ากว่า ซึ่งถ้าหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ไม่ดำเนินการก็อาจถูกใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายซึ่งไม่เป็นผลดีกับการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘

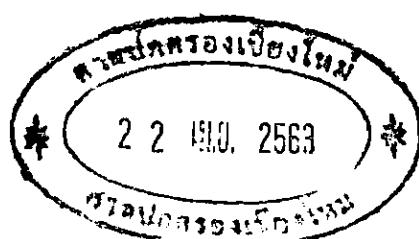
ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนยื่นคำแฉลง ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อศาล มีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันกับคำฟ้อง คำคัดค้านคำให้การ และเอกสารอื่น ๆ ที่เคยยื่นต่อศาลไว้แล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของดุลการเจ้าของสำนวน คำแฉลงเป็นหนังสือและด้วยวารจากของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน คำแฉลงเป็นหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ และคำแฉลงการณ์ของดุลการผู้แฉลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

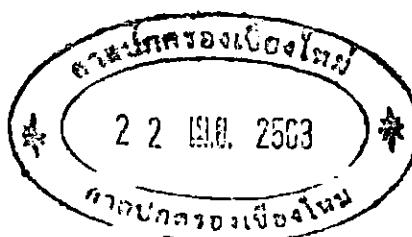
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้รับอนุญาตใหเข้าทำประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แม่เงา – ฟงช้าย ห้องที่ตำบลบ้านแหง อําเภอງาว จังหวัดลำปาง เพื่อทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน (วนเกษตร) ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ในพื้นป่าดังกล่าว จำนวน ๕ แปลง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่ามีหลักฐานรับรองยืนยันว่า บริเวณพื้นที่ขอประทานบัตรมีศักยภาพของแหล่งแร่ถ่านหินลิกไนต์จึงรับคำขอไว้ ดำเนินการเป็นคำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ – ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ ด้วยแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้นำพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ปักครองห้องที่ร่วมกันรังวัด ได้ส่วนพื้นที่และจัดทำรายงานการได้ส่วนประกอบคำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ – ๙/๒๕๕๓ พร้อมแผนที่แสดงจุดที่ตั้งและแสดงหมู่เหมืองใกล้เคียง ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จัดทำประกาศแจ้งการขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ พร้อมแสดงแผนที่คำขอเพื่อให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือมีส่วนเกี่ยวข้องคัดค้านภายใน ๒๐ วัน นับถัดจากวันปิดประกาศ โดยปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนันตำบลบ้านแหง และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง หลังจากปิดประกาศแล้วปรากฏว่า มีราชบูรณะที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ยื่นหนังสือคัดค้าน นายอำเภออำเภอจึงจัดให้มีการประชุมประชาชนเพื่อชี้แจง ข้อมูลการขอประทานบัตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ ณ หอประชุมโรงเรียนบ้านแหงเนื่อ โดยมีราชบูรณะที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง ด้วยแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้วยแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าร่วมประชุม ต่อมา สภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ในการประชุมสมัยวิสามัญ สัญที่ ๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณา รายงานการประชุมประชาชนดังกล่าวและข้อมูลอื่น ๆ แล้วมีมติให้ความเห็นชอบการขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ที่ ๔/๒๕๕๓ – ๙/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ สำหรับคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ นั้น เดิมมีเนื้อที่ ๒๘๕ ไร่ ๒ งาน ๒ ตารางวา แต่ในระหว่างวันที่ ๑๕ – ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ขอรังวัดกันที่ดินทำกินหรือที่ดินที่มีการครอบครองออกจากพื้นที่คำขอประทานบัตร ทำให้ประทานบัตรมีเนื้อที่คงเหลือ ๒๒๑ ไร่ ๘๖ ตารางวา เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ด้วยแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้นำพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ปักครองห้องที่ดำเนินการการได้ส่วนรังวัด โดยมีการจัดทำ

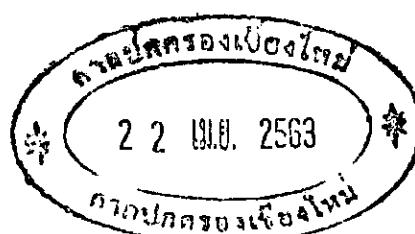
รายงานการได้ส่วนประกอบคำขอประทานบัตร มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ที่แปลงนี้ไม่อยู่ใกล้ทางหลวงภายในระยะ ๕๐ เมตร โดยอยู่ห่างจากทางหลวงสายลำปาง – พะเยา บริเวณแยกอำเภอว่าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร และทับลำหัวยแม่ジョンซึ่งเป็นลำหัวยแห่ง มีขนาดกว้างประมาณ ๒ เมตร ยาวในแปลงประมาณ ๔๕๐ เมตร และลึกเฉลี่ย ๒๐ เซนติเมตร มีน้ำเฉพาะฤดูฝน ใช้เรือแพขึ้น – ลงไม่ได้ ราชภูมิใช้ประโยชน์เฉพาะช่วงมีน้ำ ฤดูฝน สายน้ำกว้างประมาณ ๓ เมตร ลึกประมาณ ๑ เมตร ผู้ขอขอทับทางน้ำเนื่องจากมีสายแร่พادผ่าน น้ำที่ไหลมาตามสายน้ำใช้ประโยชน์ในการทำนาและทำสวนทางใต้เนื้อที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ อยู่ห่างแปลงประมาณ ๑ กิโลเมตร ไม่ใช้ประโยชน์ในอุดสาหกรรมอื่น ๆ ต้นน้ำไหลมาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและไหลลงสู่แม่น้ำงาว การทำเหมืองแปลงนี้ไม่ใช้น้ำจากลำหัวย ที่แปลงนี้ไม่เคยทำเหมืองแร่มาก่อน ทับที่ ส.ป.ก. และป่าไม้ ทับทางสาธารณสุขบ้านแหงเหนือ – บ้านชุมแหง กว้างประมาณ ๕ เมตร ยาวในแปลงประมาณ ๖๒๐ เมตร ทับป่าไม้เบญจพรรณสภาพเสื่อมโทรม ปัจจุบันเป็นที่ทำกินของราชภูมิไม่มีเอกสารสิทธิ์ผู้ขอจะทำเหมืองหานโดยร่วมโครงการกับคำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๘/๒๕๕๓ การทำเหมืองห่างจากทางน้ำและทางหลวงเท่าใด ผู้ขอจะแจ้งมาในแผนผังโครงการทำเหมืองในภายหลัง พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้ส่วนมีความเห็นว่าสามารถย้ายทางน้ำและทางสาธารณสุขได้ เนื่องจากภูมิประเทศไม่สูงชันและเหมาะสมแก่การทำเหมืองหาน เพราะเหมาะสมสมกับสภาพภูมิประเทศและชนิดแร่ นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศตามข้อ ๑ แห่งรายงานการได้ส่วนประกอบคำขอประทานบัตร มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ ตำแหน่งพื้นที่ที่ขอประทานบัตร ทิศเหนือจดคำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ของผู้ขอเอง ทิศใต้จดคำขอประทานบัตรที่ ๗/๒๕๕๓ ของผู้ขอเองและเขตป่าชุมชน ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดที่ครอบครองของผู้ขอเอง มีสัตว์ขนาดเล็ก เช่น นก หรือสัตว์เลี้ยงคลานอาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการและใกล้เคียง มีหัวยแม่ジョンอยู่ในแปลงคำขอ การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโครงการและโดยรอบ คือ พื้นที่เกษตรกรรม มีบ้านเรือนของราชภูมิ แต่อยู่ห่างมากกว่า ๑๐๐ เมตร จำนวนประมาณ ๙๐ หลังคาเรือน การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนยื่นคำขอประทานบัตร คือ ทำการเกษตรและปลูกสัตว์ ในบริเวณโดยรอบคำขอประทานบัตรมีวัดบ้านแหงอยู่ห่าง

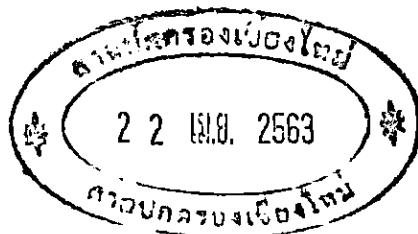
จากพื้นที่ประมาณ ๑,๙๕๐ เมตร มีโรงเรียนบ้านแหงหนึ่งอยู่ห่างจากพื้นที่ประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ไม่มีสถานที่ราชการและแหล่งโบราณคดีตั้งอยู่ สามารถมองเห็นการทำเหมืองจากถนนสาธารณะชัดเจน คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่คำขอนประทานบัตรและใกล้เคียง โดยรอบปัจจุบันปกติ การทำเหมืองอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการใช้ประโยชน์ ในที่ดินของราชภูมิ เช่น พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ของป่า หรือสัตว์เลี้ยง แต่น้อย และพื้นที่อยู่ในเขตพื้นที่กำหนดคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ ๔ ต่อมาก็ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ขอตัดเนื้อที่ตามคำขอนประทานบัตรออกจำนวน ๑ ไร่ ๒ งาน ๒ ตารางวา เนื่องจากมีพื้นที่ควบคุมเกี่ยวกับเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้คำขอนประทานบัตรมีเนื้อที่คงเหลือ ๒๑๙ ไร่ ๒ งาน ๘๔ ตารางวา อยู่ในเขตพื้นที่ป่าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๙ จำนวน ๔๐ ไร่ ๕๖ ตารางวา อยู่ในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน ๘๗ ไร่ ๖๖ ตารางวา และอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ผางฟังช้าย จำนวน ๙๙ ไร่ ๓ งาน ๖๔ ตารางวา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้มอบหมายให้บริษัท เอ บี อี เอ็น เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแทนท์ จำกัด เป็นผู้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน ตามคำขอนประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอนประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๖/๒๕๕๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ และที่ ๘/๒๕๕๓ โดยได้จัดส่งรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ เจ้าหน้าที่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยการมอบหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ออกไปตรวจสอบสถานที่ดังโครงการเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เสนอความเห็นเบื้องต้นและจัดส่งรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วมีมติไม่ให้ความเห็นชอบเนื่องจากมีข้อบกพร่องที่ยังต้องแก้ไขเพิ่มเติม ให้ถูกต้องสมบูรณ์จึงได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรายงานตามประเด็นที่กำหนดรวมทั้งหมด ๑๕ ประเด็น หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรายงานตามมติดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาอีกครั้งในการประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ครบถ้วนจึงมีมติให้ความเห็นชอบรายงานโดยกำหนด

เงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด และให้จัดทำข้อมูลเพิ่มเติมให้ครบถ้วนก่อนจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาเรื่องราชคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ แล้วเห็นว่า กรมป่าไม้ได้มีหนังสือที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๙๙๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ว่าราชการการจังหวัดลำปางดำเนินการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และใบอนุญาตให้แผ้วถางป่าในเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ และผู้ว่าราชการการจังหวัดลำปางได้ดำเนินการแล้ว อีกทั้งพื้นที่คำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ ได้มีการตรวจสอบทางโบราณคดีโดยสำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน แล้วไม่พบหลักฐานทางโบราณคดีใด ๆ ในพื้นที่ แต่พื้นที่ใกล้เคียงพบคูน้ำ – คันดิน อยู่ห่างจากพื้นที่คำขอไปทางทิศใต้เป็นระยะทาง ๔๐๐ เมตร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ยินยอมที่จะกันพื้นที่ทำเหมืองแร่ให้ห่างจากคูน้ำ – คันดินดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร โดยจะกำหนดไว้ในแผนผังโครงการ สำนักศิลปากรที่ ๗ น่าน จึงมีหนังสือที่ วช ๐๔๒/๖๙๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ไม่ขัดข้องกับคำขอประทานบัตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับคำขอประทานบัตร แปลงนี้แล้ว ปรากฏว่าตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๙.๒/๑๓๖๖๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเสนอผู้ว่าราชการการจังหวัดลำปางเพื่อส่งเรื่องราชคำขอประทานบัตรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการประมวลเรื่องนำเสนอคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยแร่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอนุญาตคำขอประทานบัตรที่ ๖/๒๕๕๓ เป็นประทานบัตรที่ ๓๐๔๔๕/๑๖๑๓๘ มีอายุ ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนซึ่งมีภูมิลำเนาและประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง เห็นว่า ประทานบัตรดังกล่าวไม่ครอบด้วยรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากในขั้นตอนการพิจารณาออกประทานบัตรไม่มีการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและให้ประชาชนได้ใช้สิทธิแสดงความคิดเห็นรวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการออกประทานบัตรไปโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็น

หนังสือให้ใช้พื้นที่จากประชาชนซึ่งครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินแปลงที่ขอ
ประทานบัตร ข้อมูลตามรายงานการได้ส่วนประกอบคำขอประทานบัตรไม่ถูกต้องตรง
ตามความเป็นจริง การประชุมซึ่งแจงเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙
ที่จัดให้มีขึ้นในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ ไม่ได้เป็นการรับฟังความคิดเห็นหรือการลงมติ
ของประชาชนในพื้นที่โดยชอบ เมื่อสภาพผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้นำเอกสารรายงานการประชุม^{เอกสาร}
ครั้งนั้นไปใช้ประกอบการพิจารณา มีมติให้ความเห็นชอบโครงการทำเหมืองแร่ของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ยอมทำให้มติตั้งกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เช่นกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ เข้าใช้ประโยชน์
ในพื้นที่ป่าไม้เพื่อการทำเหมืองแร่ทั้งที่ยังมีข้อคดค้านของประชาชนในพื้นที่ อันเป็น^{เอกสาร}
การออกหนังสืออนุญาตที่ขัดต่อระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์
หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ รวมทั้งหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งต่อมา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาในคดี
หมายเลขดำที่ ส. ๑๓/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ส.๑/๒๕๖๓ ให้เพิกถอนหนังสืออนุญาต
ให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติของอธิบดีกรมป่าไม้ที่อนุญาต
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แม่เงว – ฝั่งซ้าย ห้องที่
หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอewart จังหวัดลำปาง เพื่อการทำเหมืองแร่ถ่านหิน^{เอกสาร}
ลิกไนต์ ตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ที่ ๖/๒๕๕๓ และที่ ๗/๒๕๕๓ และใบอนุญาต
ให้แห้วถางป่าของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ทำการแห้วถางป่า
ในห้องที่ตำบลบ้านแหง อำเภอewart จังหวัดลำปาง เพื่อการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์
ตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ และที่ ๖/๒๕๕๓ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันออก
คำสั่ง การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อมของโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕
และที่ ๖ ได้ให้ความเห็นชอบ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องและใช้ชื่ออยู่
ที่ไม่ถูกต้องจึงไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ บันทึกปรองการตรวจสอบพื้นที่คำขอประทานบัตร
เกี่ยวกับปัญหาในด้านมวลชนหรือการคัดค้านของประชาชน ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้จัดทำขึ้นโดยใช้ชื่ออยู่เป็นเท็จ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้
ศาลเพิกถอนประทานบัตรที่ ๓๐๔๙๕/๑๖๑๓๙ รวมทั้งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคำขอ

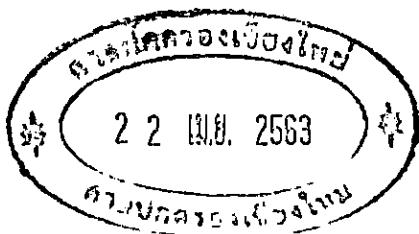
ประทานบัตรดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายในการแจ้งข้อมูลให้ทราบล่วงหน้า เพยเพรข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงใจ จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอและจริงจัง รวมทั้งดำเนินการประเมินผล กระบวนการสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนที่จะมี การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการออกประทานบัตรของหน่วยงานราชการ

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกประทานบัตร เมื่อวันที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

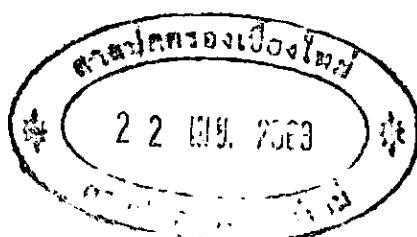
โดยคดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในประการแรกว่า คำฟ้องนี้เป็นไปตาม เงื่อนไขของการฟ้องคดีปกrongที่ศาลมีอำนาจรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ หรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกรongและวิธีพิจารณาคดีปกรong พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกรongมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกรong หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย “ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ... มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจาก การกระทำหรือการดเว้นการกระทำการของหน่วยงานทางปกรongหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกรong หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกรong ตามมาตรา ๕ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย หรือยุติข้อโต้แย้ง นั้นต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกรong วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไข ความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดໄว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกรongในเรื่องนั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการ ตามกฎหมายนั้นหรือมีได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้น กำหนด มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกรongจะต้องยื่นฟ้องภายในแก้วสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดแก้วสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกรongหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติ

หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกของ
หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี
เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า
ในการพิพากษาคดี ศาลปกของมีอำนาจกำหนดค่าน้ำทึบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้
(๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่ง หรือสั่งห้ามการกระทำการทั้งหมดหรือบางส่วนในกรณีที่มี
การฟ้องว่าหน่วยงานทางปกของหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) ... ระบุเป็นของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกของสูงสุด
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกของ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๖ กำหนดว่า นับแต่เวลาที่ได้ยื่นคำฟ้อง
ต่อศาลแล้ว คดีนั้นอยู่ระหว่างการพิจารณา และผลแห่งการนี้ (๑) ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดี
ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือศาลอื่นอีก ... ข้อ ๙๖ กำหนดว่า เมื่อศาล
มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีหรือประเด็นข้อใดแห่งคดีแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินกระบวนการ
พิจารณาในศาลมั้นอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วนั้น ... ข้อ ๙๗
กำหนดว่า คดีที่ได้มีการพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกัน
ฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อย
แปดสิบหกคนฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาออกประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ประกอบกิจกรรมทำเหมืองแร่ถ่านหิน
ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอ光 จังหวัดลำปาง โดยไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เมื่อประทานบัตรดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีผลเป็นการสร้างนิติสมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อให้เกิด
สิทธิแก่ผู้ยื่นคำขอจึงเป็นคำสั่งทางปกของตามบทนิยามในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกของ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน
ยื่นคำฟ้องโดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนประทานบัตรดังกล่าว กรณีจึงเข้าลักษณะ
เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกของหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกของและวิธีพิจารณาคดีปกของ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน
เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาและประกอบอาชีพอยู่ในท้องที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง
อำเภอ光 จังหวัดลำปาง อันเป็นบริเวณเขตพื้นที่ประทานบัตรที่พิพาท จึงมีสิทธิที่จะมี

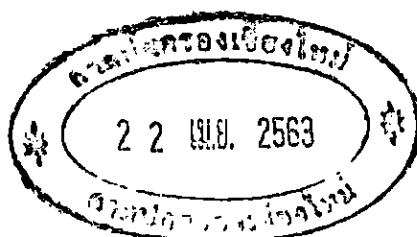

ส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติสุขและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองคุ้มครองสิทธิไว้อีกทั้งผู้ฟ้องคดี ทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลกระทบโดยตรงและมาก เป็นพิเศษกว่าบุคคลทั่วไปอันเนื่องมาจากการประกอบกิจการทำเหมืองแร่ตามประทานบัตร ที่พิพากษา ดังนั้น ถึงแม้ในขณะที่ยื่นคำฟ้องจะยังไม่มีการประกอบกิจการทำเหมืองแร่ ตามประทานบัตรที่พิพากษาก็ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเป็นผู้ที่อาจ จะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการออกประทานบัตรเหมืองแร่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนที่ขอให้ศาล มีคำพิพากษาเพิกถอนประทานบัตรที่พิพากษาเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดคำบังคับได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประทานบัตร และเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนไม่ใช่คู่กรณีในคำสั่งทางปกครอง จึงไม่ต้องอุทธรณ์คำสั่งก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล และสามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลได้ โดยตรง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาออกประทานบัตรที่พิพากษา ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน จึงรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ไม่ก่อนวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ดังนั้น การที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ย่อมเป็น การยื่นคำฟ้องภายใต้กำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้แม้จะมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคำขอประทานบัตร ทำเหมืองแร่ ซึ่งคล้ายหรือใกล้เคียงกับคดีหมายเลขคดีที่ ส.๒/๒๕๔๖ และคดีหมายเลขคดีที่ ส.๓/๒๕๔๗ ของศาลปกครองเชียงใหม่ แต่เนื่องจากคดีนี้เป็นการฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประทานบัตรทำเหมืองแร่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ซึ่งแตกต่างไปจากคำขอในคดีหมายเลขคดีที่ ส.๒/๒๕๔๖ และแลคดีหมายเลขคดีที่ ส.๓/๒๕๔๗

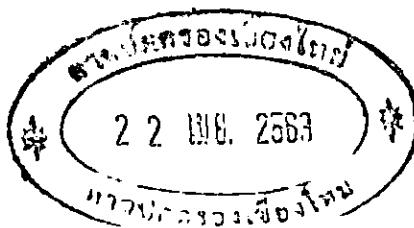

กรณีจึงเป็นคนละค่าขอและเป็นคนละประเดิ่นกัน ไม่เข้าลักษณะที่จะเป็นการฟ้องช้อน ดำเนินกระบวนการพิจารณาข้า หรือฟ้องช้า ตามข้อ ๓๖ และข้อ ๙๗ แห่งระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และที่ ๘ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคน ใช้สิทธิฟ้องคดีนี้โดยไม่สุจริต เนื่องจากมีการเจรจาต่อรองผลประโยชน์และใช้ความรุนแรง มาโดยตลอด อีกทั้งเป็นการใช้สิทธิไปในทางที่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จึงไม่มีอำนาจฟ้อง เห็นว่า สิทธิในการฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองย่อมด้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อวินิจฉัยไว้แล้วว่า ผู้ฟ้องคดี ทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของกฎหมาย ประกอบกับไม่มีพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งแสดงยืนยันถึงเจตนาอันไม่สุจริตของผู้ฟ้องคดี ทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และที่ ๘ ให้การโต้แย้ง ข้อกล่าวอ้าง ดังกล่าวจึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และที่ ๖ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีบางรายในคดีนี้ได้รับเงินชดเชยเยียวยาการใช้ที่ดินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ไปแล้วจึงมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย นั้น เห็นว่า ความเดือดร้อนหรือเสียหาย ที่ผู้ฟ้องคดีรายดังกล่าวได้รับจากประทานบัตรที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีมิได้มีเฉพาะ การไม่ได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินเท่านั้น หากแต่ยังครอบคลุมรวมไปถึงผลกระทบทางด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ถ่านหินอีกด้วย ประการ การได้รับเงินชดเชยจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เพียงอย่างเดียว จึงหาทำให้ความเดือดร้อน หรือเสียหายที่อาจได้รับหมวดสิ้นไปแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีรายดังกล่าวจึงยังคง มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และที่ ๖ ฟังไม่เข้า อาทัยเหตุผลตามที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นจึงเห็นว่าคำฟ้องนี้เป็นไปตามเงื่อนไขของการฟ้องคดี ปกครองที่ศาลมีอำนาจรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้

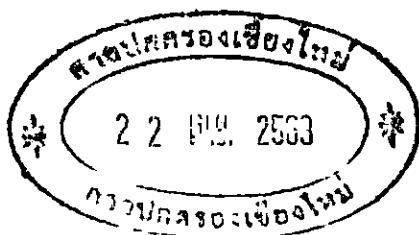
คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในประการต่อไปว่า กระบวนการในการพิจารณา ออกประทานบัตรเหมืองแร่ที่พิพาทให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นไปโดยถูกต้องตามขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเรื่อง พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ได้ประสบภัยขอ ประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมด้วยหลักฐาน

ที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่หรือมีแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอนนั้น ... มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ จะได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตร การกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวจะกระทำโดยการรังวัด หรือวิธีอื่นก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ระเบียบกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออก ประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับจดทะเบียนคำขอแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้ ... (๕) ในกรณีเป็นพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมดูแล ของหน่วยราชการอื่น ให้กำหนดสือแจ้งรายละเอียดการขอประทานบัตรพร้อมทั้งส่งแผนที่ คำขอและแผนที่แสดงจุดที่ดังให้ทางการป่าไม้ท้องที่หรือหน่วยราชการที่ควบคุมดูแล พื้นที่นั้นทราบ ... ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า แจ้งผู้ยื่นคำขอดำเนินการ ดังนี้ ... (๕) ในกรณี เป็นพื้นที่ป่า ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอไปยื่นคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายใน พื้นที่ป่า ... ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายใน เขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ กำหนดว่า พื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้อง อยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ... (๕) ไม่มีปัญหาด้านราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์กรบริหารส่วนตำบลท้องที่ป่านั้น ดังอยู่ ... จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเห็นได้ว่า กระบวนการในการพิจารณา ออกประทานบัตรเหมืองแร่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยเฉพาะ ที่ดินของรัฐ ดังนั้น หากผู้ขอที่ประสงค์จะขอประทานบัตรเหมืองแร่ในที่ดินของรัฐ ผู้ขอประทานบัตรจะต้องดำเนินการขออนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาโดยตรง ซึ่งกระบวนการในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ที่ดินของรัฐแต่ละประเภทมีระเบียบกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจาก กฎหมายว่าด้วยแร่ ผู้ขอประทานบัตรและหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการในการพิจารณาอนุญาตจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนหรือ วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และให้ถูกต้องตามกฎหมาย ในทุกขั้นตอน ไม่ เช่นนั้นแล้ว การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดินย่อมเป็นการกระทำ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการพิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่ของ

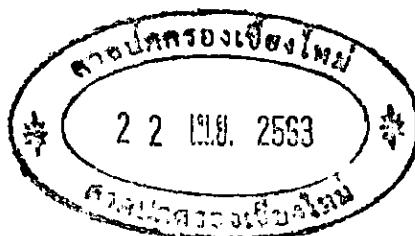

ผู้มีอำนาจหน้าที่และจะทำให้ประทานบัตรเหมืองแร่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย
คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ในคดีหมายเลขดำ
ที่ ส. ๑๓/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ส.๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ระหว่าง
นางสมหมาย หาญเตชะ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน และอธิบดีกรมป่าไม้ ที่ ๑ กับพวกร
รวม ๘ คน ว่า พื้นที่บริษัท เยียวเหลือง จำกัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ในคดีนี้) ขอประทานบัตร
เหมืองแร่ออยู่ในเขตพื้นที่ป่าและยังคงมีปัญหากับราชภูมิในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง
ตามข้อ ๙ (๕) ของระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ
ดังนั้น หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เล่มที่ ๑๖
ฉบับที่ ๙๖ ฉบับที่ ๙๗ และฉบับที่ ๙๙ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ของอธิบดีกรมป่าไม้
ที่อนุญาตให้บริษัท เยียวเหลือง จำกัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ในคดีนี้) เข้าทำประโยชน์ในเขต
ป่าสงวนแห่งชาติ แม่gera - ฝั่งซ้าย ห้องที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอ瓜
จังหวัดลำปาง เพื่อการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ ตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓
ที่ ๖/๒๕๕๓ และที่ ๗/๒๕๕๓ รวมทั้งใบอนุญาตให้แผ้วถางป่า เล่มที่ ๑๒๓๓ ฉบับที่ ๔
และฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางที่อนุญาตให้
บริษัท เยียวเหลือง จำกัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ในคดีนี้) ทำการแผ้วถางป่าในห้องที่ตำบลบ้านแหง
อำเภอ瓜 จังหวัดลำปาง เพื่อการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ ตามคำขอประทานบัตร
ที่ ๕/๒๕๕๓ และที่ ๖/๒๕๕๓ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอน
หนังสือและใบอนุญาตดังกล่าวโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันออกคำสั่ง กรณีจึงต้องถือว่า
พื้นที่ที่มีการออกประทานบัตรยังไม่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย
ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง (๕) ของระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วย
การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร
และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของ
การพิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่ และถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จะได้จัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาเห็นชอบ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า
การพิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่มีกระบวนการและขั้นตอนซึ่งหน่วยงานของรัฐ

ที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาคำขอของผู้ขอประทานบัตร (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘) ว่ามีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ตามคดีหมายเลขคดีที่ ส. ๓๓/๒๕๕๗ คดีหมายเลขคดีที่ ส.๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ว่าการที่อธิบดีกรมป่าไม้ออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แม่งขาว – ฝั่งซ้าย ห้องที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอขาว จังหวัดลำปาง และผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ แผ้วถางป่าในห้องที่ดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การพิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่ที่พิพากษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีกระบวนการที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และกรณีไม่จำต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โดยการเหมืองแร่ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไปดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่ ที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

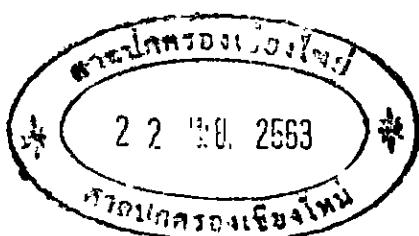
สำหรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๖ และที่ ๗ นั้น เห็นว่า โดยที่อำนาจในการพิจารณาออกประทานบัตรเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่เป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๗ และอำนาจการให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ใช่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๖ และที่ ๗ จึงเป็นเพียงขั้นตอนการเตรียมการและการดำเนินการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาภายในของฝ่ายปกครองซึ่งยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายของบุคคลใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนจึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๖ และที่ ๗ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนอ้างว่า บันทึกรับรองการตรวจสอบพื้นที่คำขอประทานบัตรเกี่ยวกับบัญชาในด้านมวลชนหรือการคัดค้านของราชภูมิ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอน ตามคำขอท้ายคำฟ้อง ข้อ ๗ นั้น เห็นว่าการจัดทำบันทึกดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น มิได้มีผลผูกพันต่อการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาดังกล่าว ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนที่ขอให้ศาลมีคำบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ – ๗ ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย แจ้งข้อมูลให้ทราบล่วงหน้า เพย์แพรข้อมูลอย่างเหมาะสมสมและจริงใจ จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอและจริงจัง รวมทั้งทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนที่จะมีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการออกพระราชบัตรของหน่วยงานราชการ ตามคำขอท้ายฟ้อง ข้อ ๘ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ – ๗ เป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ส่วนจะปฏิบัติอย่างไรให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย หรือจะปฏิบัติอย่างไร ให้เหมาะสมนั้น ถือเป็นดุลพินิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ – ๗ จะพิจารณาดำเนินการศาลไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้ดุลพินิจดังกล่าวแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ – ๗ ดังนั้น คำขอดังกล่าวจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยแปดสิบหกคนที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนรายงานการได้รับประทานคำขอประทานบัตรของประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๓๙ ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๒ เพิกถอนรายงานการประชุมประชามติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๓ เพิกถอนมติสภากลุ่มผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๔ และให้การนำหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์

คำขอประทานบัตรที่ ๕ – ๗/๒๕๕๓ มาใช้ในการออกประทานบัตรที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ และออกใบอนุญาตแผ่วagan ป้าตามคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ และ ที่ ๖/๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๖ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คำขอดังกล่าวเป็นคำขอเดียวกันกับคำขอท้ายคำฟ้องในคดีหมายเลขคดีที่ ส.๒/๒๕๕๖ และคดีหมายเลขคดีที่ ส.๑๓/๒๕๕๗ ของศาลปกครองเชียงใหม่ กรณีเจึงเข้าลักษณะเป็นการฟ้องช้อน ซึ่งต้องห้ามให้ศาลรับไว้พิจารณา ตามข้อ ๓๖ (๑) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ดุลการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจรับคำขอดังกล่าวไว้พิจารณาได้

พิพากษาให้เพิกถอนประทานบัตรเหมือนแร่ ที่ ๓๐๔๘๕/๑๖๑๓๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ออกประทานบัตร ส่วนคำขออื่นให้ยก

นางสาวอัญชิสา อินทรสาลี
ดุลการศาลปกครองเชียงใหม่

นายวุฒิชัย แสงสำราญ
ดุลการหัวหน้าคณะศาลปกครองเชียงใหม่

นายวัชระชัย อารยรุ่งโรจน์
ดุลการศาลปกครองเชียงใหม่

ดุลการเจ้าของสำนวน

ดุลการผู้แปลงคดี : นายวิชัย พจนโพธิ์

